Nyhamnar den 7 Augusti 1862

Min lilla kära Flicka! —

Tack för ditt glädjande bref. Att I mån väl af wistelsen i [illegible] så den [illegible] glädje och tacksamhet helsa för oss i [illegible] med resan, var ju att [illegible] krafter och helsa. Gud [illegible] om vårt [illegible] [illegible] [illegible]!!

Vi hafva nu så ännu tio dagar [illegible] för vi få [illegible] och [illegible] [illegible] [illegible] så [illegible] [illegible] mycket godt och glädje, [illegible] [illegible] [illegible] af oss, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] och [illegible] i [illegible] —

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] som vi skola [illegible] [illegible] — [illegible] Ludvig [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nu kan dig. Vårt fruntimmer [illegible] Appelberg [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] helse.

Jag har [illegible] [illegible] på förslag åt Fremen, och hoppas han skall få nå[illegible] af dem. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Inspektor på [illegible] och flytter [illegible] i höst —

Måtte Gud sända Eder alla sin rika välsignelse, och innesluta Eder alla i sin Kärlek och Nåd [illegible] för Eder hem — först tio och jordiska och sedan tusenfaldt himmelska för Jesu Christi skull! —

Helsa Ludvig och Edra [illegible] [illegible]! och helsa Mamsell Clara från din

[illegible]

[illegible]

som kör sig: Caat — ad att de kanske
har svårt reda sig så aldeles på egen
hand; deremot talar Eder, och isynnerhet
Ebbas helsa för att ni må stadna
så länge möjligt kan wara. Jag
Gud tro sägs — kan styr nog som
han känner bäst vara, och som
han vill hafva detta, så är ock
bäst! — Vi har [illegible] [illegible] och
bord ej säga [illegible] hava ock
[illegible] [illegible], utan låt Honom styra
som bäst styr ! ——
Penger måsten I hafva, och detta
tillräckligt; Nu fägir 100 R:dr på
och att [illegible] ej må lätta Eder
eller Ludvig. Mamma ni att stadna
måste då hafva mera, skrif derför

spart hvarsdt blir, så att jag kan
sända mera pengar. Då bör ni
så noga reda på hvad det will säga
att bli utan eller hafva för litet
pengar på en resa, isynnerhet för
fruntimmer; de måste hafva fullt
upp deraf, isynnerhet som jag vet
ode ej wissa hushållen [illegible] [illegible]
Bed Ludvig säga om han behöfver
pengar då han kommer till Upsala
så att han der ej blir strandsatt —
Och han måste ej bli stark, som är så lite
[illegible] vid oss hemmavarande, tog de
på sina sinkrafter måste fatta dock
ett stort förråd —
Alla äro friska; Mammas [illegible]
dock kanske aftare orde [illegible] i början
af sommaren, dock låter Gud oss se

Jönköping d. 14 Dec 1864.

Älskade Maria!

Nog äro mina tankar och hafva varit bra ofta hos Eder dyra, älskade vänner, fast det icke ser så ut då jag icke skrifvit, hvilket jag borde så ofta hunnit låta bli. "Dem som hafva Gud kär, tjena allting till det bästa", – säger Guds Ord, och derföre få vi tro att det är godt som Gud gjort, – hvad det än kan hafva kostat. – Af det jag skref känt, kan jag förstå huru mycken smärta och skakning det varit för naturen, – men Gud kan göra det bittraste ljuft. Af mamma har jag ofta fått underrättelser om Eder, så att jag tycker att jag icke varit långt ifrån, utan fått nära hvar fått förnimma kraften af Guds trofasthet emot Eder som uppehållit kropps- och själskrafter och tröstat och styrkt Edra hjertan. – Det har hänt mycket dyrbart

[illegible]

att få vara med Eder och nu och
få följa i det nya hemmet, derom
fick jag något höra genom Mamma
och Lotten B. — Jag har känt en
sådan tröstefull vetskap, att Gud
ändå framgent skall vara Eder
nära, och bära Eder på trogna
Fadersarmar, och uppfylla fort-
farande de många löften i Hans
Ord som tillhöra Eder. — Må Hans
frid och välsignelse fortfarande
följa Eder alla! — —
I afton har jag åter fått lifliga
påminnelser om Eder, genom bref
från Mamma, Maria och Ludvigs
kort lag, hvarföre vi få det hjert-
ligaste tacka; det var oss så kärt
att få, och synes oss så väl lyckadt.
Mamma sade att du önskade få
ett af mina lilla kort, hvilket der-
före här medföljer. — Att få ditt
och Carolinas kort skulle vara
särdeles kärt, och nu får I väl
ej neka Edra vänner att tänka på
att låta fotografera Eder, skulle man
bjudande det kan hända, för en tid.
Det känner bra ömsesamt att tän-
ka på den komma platsen i förut

om Eder, vi äro mycket för oss sjelfva och ufflyttas så med [illegible]

[illegible] vänner. — Din tillgifna vän Maria

födrahemmets granskap, der vi ha-
de Eder, kära, dyra vänner. – Det
har kändt påkostande att vi icke
kunde komma till Nyhammar nå-
got i sommar. – Nu är det väl icke
långt emellan oss, blott en enda
liten dagsresa, – men sådana resor
gör man dock icke för roskull utan
måste begära Guds vink och ledning
till sådant. Huru innerligt bad om
denna Guds ledning någon gång
förde Eder, eller någon af Eder hit
att få emottaga Eder! – Jag har
sedan saknat efter att vi – med säk-
rande jag mycket öfverensande med
arrangemangerna, – skulle kunna
herbergera Eder alla här, hvilket
skulle vara en stor högtid. –
Nu nalkas snart julen. Gud väl-
signe den för oss alla! – Det kom-
mer att blifva mycken tomhet
då för Eder, det vet jag, – men detta
gör intet för Gud som vill sjelf
uppfylla hjertat och allt. – Må vi
ofta hos Honom mötas och i Honom
vara förenade!
Min kära man har fått vara fris-
kare denna höst, än den förra, så

till länder dagens dig hin hjertliga helsning. – Vi tala ofta
om Eder, vi äro mycket för oss sjelfva och umgås så med Eder

sådt han kunnadt gjort göra. Wi
ha fortfarande så mycket godt. –
Och är det mycket som påminner
om främlingskapet, kriget och behofven
och inte nöd för syndens skull! –
Nu känner jag oro för min kära
mamma, som då hon skref icke var
frisk, utan hade andtäppa och hosta,
du kan väl veta, att det långa af-
ståndet då känns mycket trycka
ne! – –
Ni träffa väl Bergmans nu ofta, jag
har hört att Henrika ligger sjuk
hos föräldrarna. – Helsa den kära
Henrika och dem alla mycket då
du träffar dem. Wille du vara
så god och lemna inneliggande till
Lotten, då du träffar henne. Jag vet
ej hennes adress, och hinner nu ej skrifva
så många rader, men ville skicka
mitt kort, som hon länge väntat få
få att hon ej förut fått se det hos
dig, och tro att jag glömt löftet till
henne. – Farväl älskade Maria!
Jag har nu jag nu skrifvit hafs Eder
alla för mig, men många gånger
hvar och en för sig, och undrar huru
det är för dig i ditt hjertas innersta
som du ser din gröna väg klar. – .

Stockholm 25 Okt 65

[illegible]

[illegible] Hera, [illegible]

[illegible]

[illegible] Herrn [illegible]

[illegible]

Tack, tack innerligen för de [illegible]

[illegible] jag [illegible]

[illegible] Eder! Huru jag [illegible]

[illegible] begriper jag icke

sagt dig [illegible] förstår [illegible]

Jag [illegible]

[illegible] jag [illegible]

[illegible] det [illegible] dig sjuk, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] men jag

tyckte [illegible] mycket om [illegible] Hans porträtt

är mycket litet till hans [illegible] Innan

[illegible] talade [illegible] något [illegible]

[illegible]

[illegible] och jag [illegible] innerligen godt,

[illegible] hela [illegible] intryck han gjorde

på mig. Clara var [illegible] sjuk

och [illegible] tyst, hvilket

väl kunde [illegible] många orsaker

Sedan [illegible] jag [illegible] se några af denna

familj [illegible] att [illegible]

[illegible] flera [illegible] menniska

[illegible] Så [illegible] att

utan någon ende hjertevän vid din sång.
Kära Maria, hvad det [illegible] känns svårt
att vara långt skild ifrån dig! Dock
är jag viss, att din bästa Vännen skall
mer än någonsin göra sin närvaro
kännbar för dig och gifva dig att
i det förtroliga umgänget med Hannom
kunna ofta glömma både lidan-
dets och saknadens bitterhet, ja det
Du med trons [illegible] skådar
klarheten af det saliga hemlandet
[illegible] som i verkligheten [illegible] det
[illegible] Detta [illegible]
tröst vid tanken på dig, Kära

lilla Maria, och dernäst att Du genom den
[illegible] Ebba [illegible]
[illegible] Gud [illegible] lof att [illegible]
[illegible] !! [illegible]
Din [illegible] mamma [illegible]
[illegible] hört; [illegible]
[illegible] Gud [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Då
[illegible] Caroline [illegible]
[illegible]
[illegible]

Carolina [illegible] hans [illegible] lika
godt [illegible] franska [illegible]
[illegible] Hon [illegible] om [illegible]
[illegible] madame [illegible]
[illegible] skola [illegible] Det är
[illegible] detta [illegible]
[illegible] att [illegible] det
[illegible] för [illegible] det [illegible]
[illegible]
[illegible] Clara [illegible] och
[illegible] om [illegible]
[illegible] lika [illegible] och
[illegible]
[illegible]

Det [illegible] dig [illegible] Jag [illegible]
[illegible] dig [illegible] Din [illegible]

Mademoiselle Marie Wetterdal
Vexiö

för [illegible] måste sluta skolan och
[illegible] läsa för mig. [illegible]
[illegible] dag [illegible] från kl 9 [illegible]
och uppsatser kan jag ännu några [illegible]
[illegible] franska [illegible] gifva [illegible]
[illegible] gouvernante. Men Clas [illegible] har
ock tagit några sådana, [illegible]
väl [illegible] Men tiden är [illegible]
upptagen från kl. 9 [illegible]
aftonen men Herren ger mig [illegible]
[illegible] att [illegible] är [illegible]
Han är [illegible] [illegible] och alla
tankar [illegible] sig kring det [illegible]
[illegible] hvilket
vår [illegible] låter slå [illegible]

man fruktar skarpa strider och allvarsamt
upplopp vid dess antagande eller förkas-
tande – Herren hjelpe oss och hålle Sin hand
öfver vårt arma fädernesland, hvars ställ-
ning anses vara [illegible]. [illegible]
Får Du derute också något svensk tidning?
Om Söndag 8 dagar, 5 November prestvigas Ru-
din uti Clara kyrka af Biskop Brag(?)
och predikan hålles af pastor Brag(?)
Rudin har i dag varit här till middag
och bjudit mig att resa ut med
honom till Johannelund öfver en dag, hvil-
ket skall bereda mig en stor glädje.
Hvad gjorde Du med mitt bref till fru
Ekdahl? Råkade Du henne mer? Från
Lange har jag i dag ett bref från
Alexandria [illegible]

Bäcka den 8de Dec. 1865.

Min dyra, älskade Maria! Ett ljufligt dragande till dig känner ganska ofta och med ingen af de närmaste tycker jag att den osynliga gemenskapen är så ostörd, som med dig. En Julhelsning vill jag dock på detta (sätt) sända – du kan tro att det känns underligt tänka att dessa rader måste öfver haf och länder för att träffa dig. – Jag kan icke veta, huru det är för dig i det yttre, om du nu är frisk – i det inre går det väl genom strider och försakelse lika dessutom, som här i hemlandet. – Vet du, goda vän, jag glädes ibland att få känna det främlingsskapet härnere; i det yttre börjar det och gestalta sig så för oss. Wi veta säkert att vi skola lemna detta stället i höst, ja, kanske och i vår och på ganska förödmjukande skäl är det uppsagdt. Nog har många böner uppsändts för detta Bruket, få se hvad Gud menar om det skall stå eller falla. Emellertid är förödmjukelsen till stor nytta – måtte den böja oss rätt djupt ned, så att Gud får mera makt, eller rättare, namn att råda öfver oss, både öfver vårt yttre o inre lif. Det har varit mig mycket vigtigt att bedja om råd o hjelp för kommande arbetet och med innerlig längtan till Stockholm har jag frågat Gud om Han ej der har något arbete åt oss; men det synes så ännu som det [illegible]

af föräldraömhet ha de gamla fr. Landbo tillbjudit oss få arrendera deras lilla egendom ¼ mil derifrån o sköta en smedja under Landbo o detta är med tacksamhet emottaget o nu tänker att i vår börja dermed. – Så står det nu för oss – med innerlig tacksamhet ser jag tillbaka på de stilla dagarne här; men det känner, som det skulle behöfvas något mer för utvecklingen än den ljufliga stillheten här. Då det är så svårt få reda på sig sjelf vet jag icke om det varit ett ondt eller godt tänkande, som under ett helt år ofta gripit mig – ofta känner då längtan till Stockholm för Guds Ords o kära vänners skull. Jag måste dock straffa mig – om det än ej skulle vara syndigt, är det dock ej tåligt förbidande af Guds hjelp o beslut.

12 Dec Med ett par dagars afbrott återtar jag denna kära sysselsättning nyss kommen fr. Siljansfors. Der stå de under flyttning – Emelie mycket svag efter lilla Gustaf Emanuels födelse den 6te Nov. Deras första flyttning blir till Fahlun eller ¼ mil derifrån – sedan veta de intet för sin framtid, likasom vi. Det man nu i dessa brådskande (tider??) högljuddast hörer är: penningar, eller vinst, vinst; så nog vore det mycket mycket lyckligt få en liten verksamhet i det undangömda o mera få arbeta på att samla skatter för himmelen, än så här med mycken möda fröke hjelpa stora

[vore ... det 1 Dec. längtar än mig ... Gud ... Kanske]

[kanske den ... i innerlig tacksamhet ... Vänkär.]

heren samla rikedom, som rost ö mal förtärer. Vet du, jag tycker ibland att det är so vigtigt öfver det, hvarför man arbetar här på jorden. = Ack! min kära, kära Maria, hjertat känner dig nu så nära – skall jag ännu en gång få se dig, ö skall jag då vara befäst i min Guds nåd få fröjda mig med dig öfver dess segrande kraft – jag menar finna tydast i seger öfver mig sjelf. = Herre, tröttna ej att söka tillreda det hårda hjertat till Din boning! det är nu, och ofta, ändock vår djupa

Min mällar man är undergifven ö utan bitterhet, han sade häromdagen, måtte jag ej tröttna att af pligt tjena denna herren, ändock det går ej så lätt, som att af tillgifvenhet [fån] tjena den kärlengagna. men Gud bjuder att troget tjena icke allenast de goda, utan och de genvordiga. Min man helsar dig af hjertat – vi äro gemensamt intresserade att veta om dig ö Ebba. Från den kära Gustava hade jag bref för en tid sedan, mer omständligt om deras ställning i det yttre – så kärt, om Gud ville, ö kunde ni att jag ej missbrukade denna kärlek, närma oss i det yttre ännu en gång ö (med vi) hwarandra fick resa in i Guds rike! Den finner nog stilighet i dessa [illegible]– ö det är nu, ehuru jag känner att Gud

[illegible]

bjudar mig vara stilla. – Jesus visste att vi hvarje dag behöfde bedja: förlåt oss våra skulder"! – –
Litet om vårt yttre. Mamma är ännu hos oss – mera nöjd i stillheten än förr. men man tär hvarje morgon sina krän. Gud allena vet om hjertats bjudande, dock kärt o dyrbart de tecken, som synas hos en redlig natur. Gamla Karste, som ofta frågar om dig har det sista året varit hos oss o blir väl vi fånge vi äro qvar. Gud är god, som gifver oss att dela med den som en rätt enka är. Min innerliga önskan vore att få följa henne till sitt sista hvilorum, innan vi flytta; som vi ej gör innan den tiden äro borta; men hvilket Gud bevare ej måtte ske innan vi äro mogna för de goda Englars skörd! Lotta är qvar; men ej mycket är qvar af Guds ulrade, som synes. Det synes nästan i allt att djefvulen ej lång tid hafva. Hon är villig o trogen i sin tjenst. Lustan att få ett jordiskt stånd bortskymmer det himmelska ståndet. = Du undrar nog att så lång tid gått utan att tacka för innerligheten med raderna innan din afresa, men orsaken med stort nog lindtheshåll blir det så få stunder af hvila – – –
Nödrop på sjön o varde om en druknad gosse har upplagt förmiddagens tim

mig – Nu [illegible]
Olle – Gud vare det allt, det [illegible]

Rosenvik – den 26 Juni 1866.

Älskade Maria! Så underligt söka dig så långt från hemmet då jag nu åter en tid genom Guds kärlek får glädja mig af ostörd sammanvaro med dina kära här. Få se om det blir, som nu är hjertlig önskan, och man kan säga öfvertygadt, att du i sommar kommer hem – vi tycka det här så mycket för dig att du nu skulle komma och jag blir riktigt glad vid tanken att ock Maria en tid skulle få fylla platsen i det lilla fridliga, älskliga hemmet här, – så känns det åtminstone för mig. Det är roligt att Carolina sjelf tycks vilja bort, som nog för den kära Carolina skulle vara af stor nytta, och att

Gustava ej bör komma ensam finner
du nog. Att Carolina med sådan be-
ständhet talar om att komma bort
har ock stärkt mig att det vore för
henne så nyttigt. Då vi nu flyttat
litet närmare de närmaste vänner-
na, huru kärt skulle det ej vara
se dig med i kretsen! — Jag tänkte
ej att det skulle bli utgjutelser af
min känsla, men tag ändå emot
dessa rader såsom hjertats sanning —
det är just nu en sådan tryckande
värme att tanken ej kunna arbeta på
annat sätt. —

Den 28 Juni. Ej länge kunna jag i fången på
Rosenvik. Nu fortsättes i Staden. I går reste din
Mamma o Carolina till Dalarö, Gustava får
att vidare resa till Örnö, Carolina får att vara
på Dalarö hos Angelica m. fl. under 1½ vecka. Vet
du Maria jag tycker att Carolinas egenheter växte-
är derför så glad att hon sjelf ville hemifrån.
Wisst är underligt tänka att hon skulle arbeta
för att bli skicklig att undervisa, då man tycker
att det ligger så emot henne. Men om nu Carolina
kommer till Nyköping i Augusti, vill jag önska det

kan han möjligen der i Mlles Rabans pension
få öfver ej i praktisk undervisning i detta tyska
ju så bra. Roligt att Angelina i flickornas Pension
är så vänlig mot Caroline. Jag ville så
gerna, som förr, första kunna öfvar i engelskan,
men kan det ej nu som förr. Värken i ansiktet
i dessa dagarna nöddest; men färskheten minskas.
Rummen äro uthyrda åt en engelsk familj
som är mycket hygglig. Det var mycket bra
att Gustava nu kunna några dagar
under deras första tid, när kanske hon
tryggare åt Riser sedan de kommit litet
i ordning med uppsnyggning. På 3die veckan äro
de tagna — kanske det dock blir längre
då de finna sig så bra. Om måndag
har jag tänkt resa till Dalarö på en
vecka. Gustaf är der och jag skulle skatta mig
lycklig få komma Gustaf litet närmare. Jag
förstår Gustaf, men mycket hos den öfriga
familjen är mig nu för en tid slutet. —
På Rosenvik hos de kära flickorna Dillner
bor jag nu för en tid. Der är så skönt.
Jag är som en fogel på qvist — har intet
hem nu för närvarande. Då jag återkommer
mer till Larsbo skall jag tala litet om
mitt — jag hoppas der mot slutet af
sommaren åtminstone är i Stockholm.
Ach Marie, Hur många gånger har

jag ej ihogkommit den tid, då vi så
svåra gingo i arbetade bredvid hvarandra
utan minsta skymt till något ondt
oss emellan. Det står ofta som en spegel
för mig att det likväl kan bli så i
umgänget – men vi vilja förd blifva
det.–
Helsa lilla Ebba. Jag vill tänka att
hon minnes mig ehuru hon visat en
tid att hon bortkastat vänskapens välde
öfver sig – jag menar den tid, hon i
sommras var hos oss. Jag hoppas att
åtminstone svårigheten kunna böja
hennes hjerta. Ej fristad det höra
barnet att Guds mildhet först vill
locka till bättring. O! måtte Ebba bli som,
det må till en början uppenbara sig
huru som helst.–
Nu hinner jag ej mer. Gud befäste
o behålle oss innerslutna i Sin hand
att vi derutur må älska hvarandra
med evig verklighet.

Din innerligt tillgifna

Sophie.

Anna att på alla 3 veckor till Sj. knä [illegible]

Bohr 2 Dec 66

Kära lilla Maria!

Ville kunna tala om för dig hvilken stor glädje ditt sista mycket efterlängtade bref gjorde mig. Tack obeskrifligen derför! Jag har på länge ej kännt så mycken glädje som efter dess genomläsande, ~~efter~~ hälldet att först hafva erfarit då mycken oro för din lilla mamma och fältkklygen åfven för Eder — och nu fick jag från henne sjelf de kära raderna och från dig och från dig underrättelsen om en förlofning, som jag

måtte väl finna för mig appeliktiga hjerta nödigt att sakna det. Med klara [illegible] många herrliga gåfvor och egenskaper han ha ej der att kunna ändra att stort hus, och detta går utrymme på många vis. —

Detta i förtroende till dig. —

Hur nu blifvit beslutadt att Elin ej skall fortsätta skolan — Jag får således fira att arbeta med — Men med afseende på att jag ej undervisar uti musik, fann denn jag [illegible] på att kunna min plats för en yngre, skickligare lärarinna, om jag blott visste någon sådan för detta kommit passande — Vet Du någon? Du förstår att jag gör denna fråga Eder lång ovetande, och utan att för mig hoppa några planer. Omfamna din älskade lilla mamma från

mig, och tusen [illegible] henne att [illegible] för [illegible] [illegible] från [illegible] Helsningar från [illegible]
vet ej lemna mig utan underrättelse från henne [illegible] [illegible] [illegible]

sedan länge icke kunnat hindra
mig ifrån att hafva många önskningar
för, ehuru Du väl vet att mina erfa-
renheter af lifvet annars kommit mig
att anse ingående af äktenskap ~~som~~ för-
vare såsom någonting förskräckligt än
glädjande. Hvarföre jag känner annorlunda
då för din förening vet jag icke,
ehuru det tyckes att det borde vara tvär-
gen nog att veta den ingången i Herren.
Emellertid önskar jag min kära Marie till
till Guds rikaste välsignelse, Hans nåd
och kraft till uppfyllande af alla de
dyra pligter Du derigenom åtagit dig.
Skulle hafva varit bra kärt att veta
hvilken dag din förlofning celebreras

Anna Heinkamp, som är lära at läsa, spriik— Din mycket glad; men att detta [illegible] gifva
Mina Jfm

för att då i tankarne få vara med
Eder. — Så kärt hvar att Ludvig fått
en god plats i Sahlin! Jag gissar nu
att hans verkningskrets fortfarande blifver
der. Hvartill tänker Caroline i vinter egna
sin tid? Helsa så hjertligen den kära Ungen
att jag längtar efter bref från henne och
några underrättelser om hennes senare lef-
nadsöden — Har Henrik det godt till kropp
och själ? Huru går det med hans studier?
Som Du ser af öfverskriften äro vi då
nu här; men långt, långt ifrån att ännu
hafva kommit i ordning eller få någon
hemtrefnad här. Det idealet tyckes stän-
digt fly mig; jag misströstar ändtligen
om att här kunna få känna det. Huru

Kemi & Wallmari d. 5te Januari 1865

Min kära, oftaihågkomna Maria!

Som ett godt tillfälle gifves, skyndar jag att göra, det mitt hjerta så länge önskat, nemligen att få säga några ord, till min ömmeligt afhållna Maria.
Länge har jag önskat göra det, men ej vetat af Marias adress, hvarken i Schweitz eller Stockholm.
Nu då ett nytt år åter ingått, önskar jag att Herren under detsamma ville välsigna Maria med sin kärleks rikedom och med sin nåds fullhet på hvilken dag det är vår, som Han täckes att gifva oss något, som är [illegible]

så får jag träffa Maria likasom alla andra dem jag hållit af, den tid jag lefver här genom bönen på Herren och i den käre Frälsaren Jesus Christus och så hjelpe oss Hans nåd till himmelen, der allt blir fullkomligt — Innerligt tillgifna Maria

Maria Charlotta, som tillbringat julen hos oss, helsar Maria innerligen [illegible] [illegible] alltjemt. Om Maria skrifver så är adressen endast "Haparanda" ty vi hafva der kommissionär [illegible]

för den eviga välsignelsen, om ej
genom det ena så genom det andra.
Herren sjelf göre hjertat rätt emottagligt
för Sig och alla Hans verk och verkningar.
Ja må detta år i alla afseenden blifva
ett välsignadt och lyckligt år, äfven med
afseende på, hvad jag i dag erfarit af
Tante Bergmans bref, nemt att Malte och
Gustaf i år tänka begynna som Dillner
säger: "hand uti hand, Er vandring till
Canaan ställa." O, ett herrligt mål om ock
vägen är smal. Han fortsätter: "Vi gå ej allena
vår Gud går med oss, om dagen i töcken
om natten i bloss, vår vandring till Canaan
vi ställa." Herren gifve Eder en verklig lycka
det önskar jag af hela mitt hjerta och det
tror jag nog Han gör också.
Ledsamt var det att i Tante Bergmans
bref höra det Tante ~~Bergman~~ Wetterdal
är så klen, måtte Herren sjelf stärka
Tante. Snälla Maria framför till
Tante min innerliga önskan om

af Stockholm för att gymnasiestudera, ty om vinstlotten

af Westhagen, hoppas vi och detta har ännu försvunnit med en
Innerligt att hjertat. Sådan är kärleken må blif Gud ätegne
allt efter sin vilja, så om vi nu muntligen träffas

ett godt nytt år och likaså till Marias
syskon.
Huru mången gång har jag ej kom-
mit ihåg de tider, jag fick tillbringa
tillsammans med Maria och önska
att sådana ännu måtte gifvas; tack
kära Maria för dem.
Nog känner man här uppe en saknad
efter mycket isynnerhet då man vända
sig utom hemmet; i vårt kära hem
hafva vi en stor ersättning, i såväl de
våra dyra bepröfvade Maden, som har
att skänka oss så många rika lärdo-
mar och råd, som i mycket annat.
Hvar äro vi i tillfälle till att läsa så
mycket godt vi blott hinna med, såväl
genom de ganska många goda böcker
vi hafva här hemma, som genom
boklådan i Haparanda, genom hvilken
man ifrån Stockholm får beställa hvad
man önskar [illegible]
Hera [illegible] att hafva [illegible] dock

Men allra kärast vore det att någongång få träffas. Läkare hafva här ordinerat mig för mitt bäst att nästa sommar fara till Stockholm för att gymnastisera, ty den venstra sidan

ämne att fortfarande den nådrike
Herren, som genom sin helg Ande besöker
oss och vill bjuda oss till det herrliga
målet, som oss förelagt är. O att Han
sjelf måtte rätt indela för oss den
dyra tiden. Kanske det kunde intres-
sera Maria att höra hvad vi syssel-
sätta oss med. Nanna och jag under-
visa våra små syskon på förmid-
dagarne, hvardera hafva sina vissa
ämnen att lära dem, och de timmar
vi då hafva lediga begagna vi till egna
studier och spelning. På eftermidda-
gen sitta vi alla in det af dem samma
vid handarbeten då en läser högt.
Äfven spelar jag då med syskonen.
Huru mycket kunde man ej vara till
stöd och hjelp inom sitt hem, det
är en innerlig önskan för mig att blifva
det. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Nu får jag lof att sluta, fast att
dessa rader bli så ofullständiga, de äro i

största hast skrifvna. Kärt vore det mig att få höra om
Maria och ännu kärare att genom Marias egen hand få
göra det, om Marias tid och tankar någongång medgifva det.

Hermanson

D. 23/1 67.

Dyra wän! Det war för att din mor skulle kunna få receptet jag i morgse måste wara så färdig, men nu will jag få fortsätta. — Jag wille så gerna få wara din mor till glädje, kunna göra henne till wiljes i allt under hennes kanske få återstående dagar; det gör minnet af umgänget med henne så mycket angenämare i framtiden. Jag wille derföre gerna, att du skulle ibland säga mig småsaker, som du tror jag skulle kunna glädja henne med.

Hwad mina studier beträffar, så är jag så öfwertygad om, att de en lång tid ännu böra fortsättas. Akademisk lärare, tror jag, jag skulle kunna passa bra till, ja, jag tror att det är min wäg nu och att om jag afledes derifrån är det ett misstag. Så snart jag i ro får sysselsätta mig med studierna, wilja blickar öfwer widsträckta områden erbjuda sig. — Nog är det sant, att

werldswishets uppblåser, men om wisheten är grundad
på gudsfruktan, är det ett annat förhållande. För
öfrigt får jag säga att, om man för att winna i
ödmjukhet, i kärlek, efter förståndets uträkning
~~gifwer~~ öfwergifwer den bana, man känner, man
har att gå och ger dig in på en annan som
man kan tycka mera är barmhertighetens och
kärlekens, men hwilken dock ej är <u>min</u>, så
blir det kanske ingenting af med en. Nej,
hwar och en wandre sin wäg, och har man
stora faror att bestå att blifwa högmodig, kärleks=
lös &c, så får man då swårare striden att
kämpa på det hållet, men icke bör man dess
före sjelfklokt öfwergifwa sin wäg och wälja
en annan. Häri instämmer du nog med mig?
För öfrigt tror jag den praktiske läkaren är utsatt
för samma fara ofta. De blifwa ofta ganska
stora på sig, då de få stor praktik.

Tisdagsaftonen d. 29/1 67.

Min käraste Maria! Allt sedan wi skiljdes har jag haft ett så djupt, men allwarligt intryck af din dyra wänskap. Sannt war nog, hwad du då sade, att äktenskapet blir korswägens början; ja, så vida wi skola wara hwarandra riktigt nära, som jag innerligen hoppas att få wara till dig, så nog få wi då äfwen derigenom tillfälle att närmare se, huru djupt synden bor i hjertat hos oss sjelfwa och hos hwarann. Uppgiften att bära ~~sitt~~ kors och att hjelpa bära sin wäns börda kommer då wisst tydligare att förnimmas. Ja, Herre, lär oss betänka, att wi måste dö synden för att kunna lefwa det enda lifwet, wärdt att lefwas; och gif, att wi i kraft af det nya lifwet, som du uppståndt

i själen, må winna seger öfver oss sjelfva och öfver werlden i oss! —

Lef wäl, Maria!

Din Gustaf.

(Jag skrifver och will wara flitig.)

Thorsdagsaftonen.

Älskade wän!

I afton saknar jag dig rätt mycket, ty jag är litet wemodigt stämd. – Nu skall jag börja arbeta med Glas'ens ämne (praktisk medicin). Få se huru det kommer att gå! Icke skulle det gå bra, så wida jag icke finge läsa tillsammans med en kamrat, men lyckligt=vis har jag fått en, som will göra det. I öfrigt är jag nu färdig med examen, ty giftprofvet har jag nu gjort och de rättsmedicinska utlåtandena äro skrifna. Till gift-prof fick jag att taga reda på dödsorsaken för en höna. 6 höns hade nemligen dödt ute på landet här i närheten med förgiftningssymptomer och en hade skickats upp till Laboratoriet för att undersökas. Undersökningen wisade snart, att giftet war fosfor (troligen råttmos). I morgon bittida tänker jag gå upp till Prof. Glas och språka litet med honom.

Den anledning jag hade att resa till Sthlm och till dig d. 1 Maj har nu förfallit; det blir wisserligen

en större auction d. 2 Maj, men den blir i
— Örebro!
När jag blir trött på pluggläsning (det är jag redan!),
så får jag väl ändock komma någongång till
min dyra, dyra wän!

Fredagen.
I dag har jag börjat arbeta med fart; nu skall
det gå undan! Tack, mycket tack för wänliga
brefvet! Jag skall försöka hinna examen före
den 25 Maj, men kan troligen ej på ett
par weckor komma öfver till dig, om ej något
särskildt gifver anledning.

Farväl, min goda, älskade wän!
Jag hinner ej mera nu

Hjerteligen
Gustaf.

Falun d 24 Maj 1867

Min kära syster!

Om också ej med mycket annat så kommer jag åtminstone med en helsning på din lysningsdag — Carolinas och min gemensamma gåfva hoppas jag blir er till nöjes och då är det bra, ehuru jag bekänner att det hade varit mera efter mitt sinne, om vi kunnat hitta på något passande, som varit både nyttigt och mera afgjordt enkelt.

Så nära ditt bröllopp tycker jag det vara så naturligt, att du skall hafva framtiden mycket i tankarne, den tiden är så företrädesvis förhoppningarnes — åtminstone om man ännu hoppas någonting af sitt lif. Vill man se framtiden i dess sanning måste man väl äfven fästa blicken på det förflutna,

ligast att skrifva till henne och dervid på samma gång besvara det emottagna brefvet — att jag för hvarje bref hemifrån skall svara med tvenne, ett till Mamma och ett till den af systrarne som skrifvit vore väl ej på något sätt billigt

Din.

der man haft riktigt tillfälle att pröfva
den inre jordmånens fruktbarhet och
denna jordmån förändras ju endast
helt småningom, om ock å under alla
tider himmelens dagg och solens värma
tilldelas mer och mindre ymnigt. —
Jag tror visst att alla de närmare slägtin-
garne glädja sig åfwer eder förening och
hoppas att den skall blifwa till godo;
wi tro litet hwar att I länge sökt bära
er bära den egna bördan och derigenom
till någon del blifwit skickliga att bä-
ra hwarandras samt att I hafwen
fordringar på er sjelfwa och deri-
genom mätliga på hwarandra.
För dig blir förändringen i det yttre
mindre plötslig än för mången annan
och det är ju riktigt godt, ty wid så-
dana hastiga verlingar brakar det

wara en tid som man hoppar bort sig sjelf
och till och med kan tro sig blifwit helt
annorlunda tills omsider gamla kända
toner ur själens djup åter framringa
om hwad man lärt och lärt om igen, men
ändock glömmer.
Mitt arbete för månen är nu så godt som
slutadt och jag kan om en wecka wara
färdig att resa till Sthlm, men ångbåtar-
ne på Gefle hafwa ej ännu börjat och
jag will gerna undwika att resa åfwer
Upsala eller Westerås — men många
dagar ligger jag ej här och wäntar på
öppet watten. Helsa till Gustaf och Mamma
samt Carolina från din broder Edw.

Du undrar wäl ej på att jag ej direkt till
dig lemnat de twenne brefwen du i så
gifwit mig Edvins Mamma ej skrifwer
hade jag tyckt att det ändock warit lämp-

Lindesberg, [illegible] 18 Aug. 67

Kära lilla Marie!

Kan icke säga dig huru efterlängtadt och kärt ditt älskeliga bref af den 4de denna var mig, och huru innerligen jag tackar dig derför, ty för hvarje underrättelse det innehöll om Dig, din dyra mamma och alla dina kära! Allt sedan hemkomsten från Sthlm har jag längtat att skrifva till Eder, men glömde ~~i Sthlm~~ taga reda på addressen, så att jag derföre ej kunnat det, hvarföre ock skiljsmessan ifrån Eder och saknaden af alla underrättelser kändts så mycket svårare. Din stora [illegible] att vårda de många [illegible] plikter som måste upptaga din tid, ändå tänka på mig och huru jag i ett och annat afseende kunde hafva det, fann jag så rörande. Gud signe dig derför! Underrättelsen om din dyra mammas försämring och tilltagande plågor var ingalunda icke oväntad, men o, huru smärtade det dock svårt dervid och huru det ock för mig vill kännas omöjligt att kunna glädjas åt att veta henne så nära hemmets [illegible] kuster!! — — Tacka, tacka henne för den dyrbara helsningen i ditt bref — kanske den sista jag får mottaga ifrån henne. — — Gud ske lof att både Ebba och Henrik göra henne glädje! De kära stackars barnen — hvilken förlust för dig [illegible]

[illegible] till Carolina, till Ebba, [illegible]

till mötes!! Dock, Herren har lofvat, och sannerligen äfven visat sig vara de faderlösas Fader, så att jag är viss om att dem skall väl gå. Måhända kunde Han blott genom att på detta sätt undanrycka dem det sköraste på jorden vinna deras hjertan för Sig, göra dem delaktiga af det himmelska arfvet; ty sannerligen alla Hans vägar emot oss äro idel troh[et] och kärlek. O, att jag mera kunde fröjdas i denna tro!! [illegible]

Jaså, Du får din kära lilla mamma hos dig, när hemmet på Thorsbyj[?] upplöses, men jag förstår ej af ditt bref hvara det är meningen att sedan skall bli för Carolina, Ebba och Henri? Hvilken tid sker Eder flyttning till Upsala?

Tack, du kära, för din önskan att jag vore Eder närmare, att jag i vinter kom till Sthlm. Vet Du det var för en tid sedan verkeligen fråga derom. Helt hastigt blef det nemligen beslutadt att min kära Studdicte[?] skulle följa sin man åt, medan hans [?] från den siste resan varit mycket svår. Tänk så många bekymmer öfver denna ofattade resa, till hvilken hon i sömn[?] 14 dagar skulle vara färdig, isynnerhet hon då och bedt mig så bevekligt komma och öfvertaga hela hennes bo såsom det stod med tvenne fördelaktiga inqvarteringar och att blifva i moders ställe för hennes lilla, nätt[?] begåfvade Ida, som Du vet förleden sommar läste för mig; Studdicte[?] trodde att om jag deraf gifvit[?] tankeroms[?], det nog skulle gått ihop för mig, ehuru att detta för mig kunnat vara början till bildandet af ett eget hem. Särskildt med tanken på din lilla mamma och möjligheten att hon ofta få vara när henne gjorde detta förslag för mig [illegible]

Den kära Gothilda, som skref mig ett så snällt bref. Vill nu söka henne skrifva några rader äfven till henne. Din dyra mamma vill jag icke trötta med bref. Då du ser henne nu, det egentligaste hälsar och säger henne [illegible] de varmaste tacksägelser för hennes kära helsningar till mig. Jag saknar obeskrifligt att icke få se henne, fast icke kunna,

Det är sannerligen [illegible] brefven, som detta [illegible]

att sakna en bestämd verksamhetskrets. för att istället gå en öfverlopps menniska, utan tillfälle att någonting förtjena, då jag dock ännu kunnat hafva en tre hundra Rdrs inkomst. – Bekymmer för den ekonomiska sidan öfv saken anser jag dock vara blott girighet, när jag ändock skall hafva hvad jag behöfver, ehuru jag skall nödgas sakna glädjen att såsom förr kunna något dela med mig, eller tänka på några besparingar för ännu äldre dagar. – När jag besinnar huru få som hafva det så godt som jag, så blygs jag storligen öfver att se några svårigheter och att ej vara idel tack och lof, såsom jag visserligen har all skäl till. – Få nu se hvad Herren tänker på Rapps (?) läng- ka mig till. – Jag hoppas att Han icke skall låta mig vara alldeles onyttig så länge Han ännu förlänar krafter till arbete. –

För Anna Kreuikamp (?) hafva vi nu funnit plats hos samma Baron Gyllenstolpe (?) Clara Åhman varit. Måtte hon der blifva nyttigare än hon här varit. dyft (?)!!

Jag tror att felet här mest berott på behandlingen utaf henne –

Så roligt att Caroline fått tillbringa hela sommaren med den kära vännen fru Stillman! Elbe (?) skall väl i vinter beredas till sin första nattvardsgång – utaf hvem skall detta ske? Eli Ehrenberg kommer nyss att derföre resa ner till Westergötland till en pastor Almqvist och Hedvig får måhända följa med så som åhörande detta året. – Hon är här utan förmodan (?) för en passionerad kär- lek, som gör mig mera bedröfvad än jag kan beskrifva, och som jag fruktar har ett bedröfligt inflytande på henne.

Våra sommarfrämmande hafva varit: Betty Posse med familj, Baron Hierta (?) och fru Tersmeden (?) men f. ö. äro vi alldeles ensamma – I fjol reste jag med flickorna till Örebro att höra de Parisersjungande (?) studenterna, och träffade där bland alla möjliga andra bekantskaper, som från alla håll strömmat dit, din Morbror Nilsons (?) hela familj – Så förvånad jag var att se Caroline hafva

sagt sig att ut i en sådan trängsel. – Hon är också ännu icke någon lärarinna antagen, men icke tror jag Mll Kjellström vara passande – Tack, tack du dyra Klara vän för ditt deltagande för mig! Det var bara din alltför stora ömhet och kärleksfullhet som talar då du tycker att jag icke har det godt nog. Snart känner jag bara fasa öfver att så litet kunna göra mig förtjent deraf både den

lign förstånd; men se Du, jag hade redan innan jag mottog Andriettas bref hem-
resit vore på Skogs, och efter många strider med mig sjelf lofvat den
fina Hedda, som då var mycket sjuk och sådan det syntes mig, verkeligen i
behof af någon som förstode och älskade henne, att i höst lemna Ehrenborgs
för att återvända till henne, hvilket löfte så mycket gladde både henne och
Gustaf att han gråtande tackade mig derför. Andriettas bref fordrade ett be-
stämdt svar med omgående. Hon var redan på väg till Gefle när jag mottog det,
och Hedda var rest med man och barn till Norrland att besöka hans slägtingar,
så att det icke fanns någon möjlighet för mig att ens skriftligen råd-
göra med dem innan mitt beslut måste fattas, hvarföre jag icke heller
länge kunde med mina tankar dröja vid detta förslag, som dock hade
sitt mycket frestande för mig — Mitt beslut att lemna Ehrenborgs var dem
helt öfverraskande. De kära vännerna hade i höst velat skaffa mig en
annan lärarinna för att jag icke skulle behöfva anstränga, och det se-
de nog på det sättet blifvit mycket beqvämt och bra för mig; men
Du vet huru Hedda länge sprått att jag skulle återvända till henne,
Du vet huru kär hon med alla sina egenheter är mig och huru många
tacksamhetsförbindelser jag har till henne. Också har jag många gånger
gjort mig scrupler öfver att kanske här vara ett hinder för antagandet
af en skickligare, kraftfullare lärarinna, och efter ett mycket
ansträngdt arbete till vår examen har jag och den sista tiden känt
mig så ovanligt trött, att jag af alla dessa skäl trodde mig böra
motsätta mig Heddas önskan att återvända till henne. Emellertid går
jag det ej utan mycken [illegible] för huru det skall [illegible]

Söderbäckes prostgård den 28 Augusti 1867

Kära syster!

Nu ibland tänker du väl på bästa sätt ferad, då du får mottaga vår dyra moder i ditt hem, men tänker jag att du och vill hafva en helsning från mig; efter lång väntan hade jag i förra veckan ett bref från Elba, men hon nämner ej ett ord om Eder, så det är nu längesedan jag hörde något om dig, du har säkert denna tid, då du nog sköter om dig bättre nu då du ej blott har dig sjelf att tänka på, varit raskare å dertill haft en helsogifvande sysselsättning; Guds nåd som är den rätta och verkliga vederqvickelsen omslute dig och den Heliga Ande uppfylle och ledsage dig på dina vägar å förhjelpe dig dertill att vandra i tron och kärleken! —

Våra dagar gå här temmeligen lika den ena med den andra, mycket ensamma ha de varit i sommar, då du vet tiden går mycket fort, så man ofta tycker att de

S. diktorat och jag skrifvit tycker jag ej är öfverdrifvet utan bra sant; jag hoppas och önskar bra mycket att I ej måtte vara ständaktiga i Edert beslut å beder Eder pröfva om I ej gören orätt att att vällfara hennes önskan i detta fall. Elba kommer väl ej hem förr än om aftnarna denna tid, ty det vore väl ej nyttigt för att Elba är som god vän med Erika, som har blifvit lemnad så mycket ensam med Henne. Mamma har väl ej ännu träffat dem, som åtagit sig omvårdnaden om Henrik. Mamma helsas af mig i första rummet Carle helsar och säger att han tänkt skrifva allt sedan jag kom hit men ständigt har det kommit små å stora hinder i hennes vägellan helsar och. Med en helsning till Gustaf, syster

Carolina.

par månader förflutit såsom hade det g varit så många vec-
kor, det ser ut som jag g bör resa till Grängärde, denna vec-
ka hade vi bestämt derför, men nu äro vi hindrade derigenom
att ångbåten mellan Grängärde och Ludvika gått sönder
och g kommer att gå mera i år; från Una Milenius hade
jag härom dagen en bindande inbjudning, men har i dag
efter tantes önskan skrifvit och bedt henne hit istället,
mamsell Engstedt och jag har slänt möte på Smedjeback-
en, Laura träffade jag flera gångor på Larsbo under
mitt vistande hos Sophie, hon bad mig komma till sig
på någon vecka, men att göra en särskild resa det faller
sig af sig sjelf. Laura helsar så hjertligt mamma o syskonen,
sade att hon skrifvit till dig efter bröllopet, jag hade
en eftermiddag o några trefliga stunder med henne, hon
tycker vara till i det goda, hennes innerliga vänskap till
Sophie, är säkert till nytta för henne, det gamla bandet som
under många år varit lossat på, börjar nu återknytas; mam-
sell Johansson har ej vistat hit länge, hon skrifver som
vanligt att hon skall komma o kommer g, som är hen-
nes sätt; dessa dagar är honl. Grangärdet, Höbers värd har
gjort session, en dag i denna vecka jag vet g säkert hvilken

är der auktion, då byggnaderna och utbjudas, det blir visst
nu på samma gång åfven bestämt huru det kommer att stäl-
las med barnhemmet för framtiden, som nu en förändring
måste ske. Jag har g hört något om mamma lycka[?] på
sina rum ethyrda[?], som intresserat mig mycket veta, mam-
ma kan g lemna tanken härpå annars tänker jag. Jag måtte
instämma med Sophie Vinblad[?] att jag blef förvånad
och ledsen vid underrättelsen om att Ebba skall bildas till
lärarinna i Claras skola, som sjelf ännu, som märkes är
mycket osäker, som väl är helt naturligt; så är g Claras
skola erkänd att någon väljer att sätta dit en 16 års flicka,
jag har hört dem som tycka om Claras person säga att C.
egentligen g har gåfvor såsom lärarinna, än mindre att
leda en skola jag har skrifvit till mamma i detta ämne
förut, som jag nämner ifall du skulle ge akt på min tanke
härvid, jag kan ju då att säga något härom, då det att förs-
ummelse i detta afseende kostade min hälsa, då jag blickar
omkring mig o förstod vid var först huru mycket jag var
försummad o sedan har det förorsakat mig lifvet igenom
jag kan tillochmed säga lidanden mångfaldiga gån-
ger, som nu kunde besparas Ebba; brefvet från Sophie V. som

Råpars 12 Dec 67.

Goda, kära Maria!

Du tror knappt huru ledsen jag var att icke kunna efterkomma din önskan att något längre qvarstanna hos Caroline; men jag kunde mig för mitt samvete omöjligen kunna det. Hedda fick ändå vänta på mig i 8 dagar, ty jag blef andra vägen insjuk och måste dröja 2 dygn i Örebro. Ändteligen hemkommen träffade jag Hedda nästan återstäld från de mycket lindriga kopporna, hvaraf knappt några spår mera synas; men att ligga både kammarjungfru och husmamsell på samma gång var ej tilltalande. Vad(?) om den [illegible] hvad Herran behagar göra med

meningar, hvarföre jag ej vill skrifva dit oftare för mycket —

Med mina tankar är jag så ofta hos dig och föreställer mig så lifligt huru mycket Du nu har att göra, huru väl och trefligt Du skall ställa allt i ordning för sjukomas(?) snaraste och för firandet af den stora Julhögtiden. Måtte blott dina krafter räcka till för allt stökande! O, den som ändå finge hjelpa dig!!! —

Jag tycker ännu alltid det är som jag hade till E. Lika fröjder och sorgen skola alltid blifva mina —

Öfver lilla Ebba är jag så glad. Hon synes icke längre ha Herrans Ande emot och tänker så allvarligt på att kunna blifva en nyttig, duglig en menniska —

Kära Caroline skall kunna åtaga sig någon undervisning uti franska språket, förstår jag ej men [illegible] säga henne det. Hon har glömt åtskilligt mycket af det lilla hon kunnat, och att pronocera detta språk synes vara henne omöjligt.

Mång(?) säger dig så underligt det för mig är att vara tillbaka. Hur annorlunda kommit [illegible] sätter mig in

uti sina nya vanor(?) — Ebbe H. och Gustaf. är [illegible] obeskrifligt [illegible]
mig och endast tycks icke komma att hela — Lina C. [illegible]

enigan ... så ledsamt att jag emellertid
icke fick se dig mera, Du kära lilla Maria.
Den 14de Maan [illegible] i sista apostla. Nu har jag haft
glädjen mottaga ett bref från Caroline, som under-
rättar mig att hon [illegible] Lund från den 17 Jan. till April
hyrt hela våningen för 330 Rmt. Hvad vill det säga?
Hyran i quartalet till våren är ju 500, och Caroline
går således en förlust för 270 Rmt, istället att
hon ansett icke obetydligt om våningen blifvit
delad och uthyrd åt pastor Liljenmarke — Jag blef
så ledsen häröfver; men har ett litet hopp om
att zifferna i Carolines bref möjligen äro fel-
skrifne, efter hon tycktes vara så nöjd och
glad åt hela arrangementet. Emellertid längtar
jag bra mycket få höra huru dermed förhåller sig.

Sannolligen vet Du redan att skålden
från Wexiö var uppslagen, och jag är som nas-
tan glad deråt; ty Caroline tänkte ej den fått det
så godt som jag önskar henne. Maria Spone är
fortfarande mycket svag efter lilla gossens födelse, och
har 2 jungfrur [illegible], så att Hilda Lundström [illegible]
[illegible] skola [illegible] barn och hushåll — Tänk om en
stackars Caroline skulle [illegible] [illegible] [illegible]
i alt utt detta — O, jag hoppas att Herren hari
barmhertighet åt henne något vida bättre, och för den
närmaste tiden kan hon väl behöfva litet hvila ut
hos dig eller Sophie — Den [illegible] frågade mig myc-
ket om kära Caroline, och tycktes icke vilja att hon
kom till Sophie Malberg. Det var bra kärt få
se och samtala något med den utmärkta gumman, som
jag hört dig så mycket omtala. Hon gjorde och
på mig ett så godt intryck, jag kände mig så
dragen till henne, så förtrolig med henne, det var så
som hade jag redan länge känt henne och så var
det ju ock genom Eder.

Kära Maria skaffa medföljande bref till Ludvig, hvilken
[illegible] jag ej känner närmare. Brefvet innehåller något

Tänk dig hvilken glädje [illegible] hoppas genom att Hildas alla 6 [illegible] [illegible] som att [illegible] [illegible] middel [illegible]
[illegible] Wilsons, och [illegible] står till [illegible] kära [illegible] barn. Det är obeskrifligt hvilken fröjd, glädje
och välsignelse detta [illegible] [illegible] Herren [illegible] Gud nåd [illegible] [illegible] detta!

Ville nu icke trottna [illegible] längre — Gud välsigne Eder [illegible] och [illegible] nådig julafröjd —
Du skrifver väl någon gång till gamla
Maria Spr

Söderbärkes Prostgård
den 11 Juni 1868.

Tack syster kär! för mången stund —! för alla tårar för min skull och för allt tålamod som du fick hafva med mig så länge; i några rader till Ebba bad jag henne helsa och låta dig veta litet om mig; jag blef hindrad att skrifva i måndags af Laura och hennes man som kom nu på förmiddagen och Alm bergs på eftermiddagen; Roths frågade efter dig och bad helsa dig, sedan de voro resta var det ej tid att skrifva mer än några rader. Gustaf sade mig att jag borde söka att vara mera öppen än jag varit hitt mot Eder; men jag har ej varit mera öppen mot någon annan eller, då man sjelf ingenting vet framför sig, ej har någon aning om huru det skall blifva från den ena stunden till den andra, så är det ej så lätt o mödan värdt tycker man att tala fram och åter; då man deßutom står ensam i verlden faller det af sig sjelft att man vänder sig ensamt till den närmaste o hans ogrenliga vännen; tacka Gustaf för mig, för så mycket! Fru Ulmsjö väntas hit till midsommar och då blir det lämpligast att jag kommer till Larsbo; söndagen efter midsommar är bestämd för barnens nattvardsgång. Emil Hildebrand o en annan yngling vid namn Hjhr hafva sedan i går varit gäster här, de äro stadda på en fotresa till Mora. Du ger mig väl del af mamsell Fryxells svar då det kommer; jag har ej skrif=

vet till Ludvig sedan jag kom hit å skall derföre ej
dröja längre nu; Maria Snellman tror ej det är det
minsta att tänka på pension som finnes i Jönkö=
ping, ytlig hemlivet lär vara den rådande. Under
den är ingen grundlighet i någonting; för min del vet
jag ej någon annan att tänka på än Jaquette Jäger=
ström, fastän det ser så mörkt ut för min klena
helsas skull till stor del; Gud förblifver dock till sist
den starkare som förmår att hjelpa. Vill du vara
snäll lemna ett prof på huru spetsarna skola vara
och gifva mig en remsa till din mössa, som vore
bäst att du började så att jag vet huru alldeles du
vill hafva uddarna, du förstår att jag talar om
mammas mössa som du broderat. Helsa lilla Ebba
äfvensä Edla; Taste å Maria bedja helsa genom

Carolina.

Hudiksvall den 13 December 1868.

Tack kära syster! för ditt bref som var
mycket kärt att få, du nämner ej hvarför
du varit sängliggande, då du skrifver låt
mig veta noga om hur det är med Eder; ty
det mindre är ofta det som intresserar mest.
Du frågar hur jag trifs! — jag behöfver hvarje
dag ny nåd för att kunna vara stilla vid,
<u>att behöfva arbeta</u> och ej kunna, min känsla
är mera domnad, emellertid kostar det dock
tårar, det är för närvarande att vara tacksam
för, att få hafva den frihet ō vara i tille-
fället att sköta sig då man behöfver det, jag
har litet tänkt på att efter Jul begagna

mig af gymnastik som här kostar endast 10 Rdr
i månaden; om jag äfven blir bättre får jag visst
lof lemna tanken på att stanna här nästa
år, som jag tror står mig öppet; Jaquette är
allt mycket snäll emot mig, men jag tror att jag
bredvid henne ej skulle kunna undgå att förta
mig; jag har nu pröfvat mina krafter och vet
litet huru långt jag kan gå; jag känner att jag
nu måste sätta i första rummet att ej blifva öf=
veransträngd; jag har att bereda mig på att det
ej blir lätt att finna ett hem som kommer att pas
sa; Hittills har jag kunnat komma undan bjud=
ningar och jag har endast varit hos Ekmans
/han kommer upp emellanåt/ o borgmästar Smitts
ett fromt o mycket snällt par; hon är hjertlig
men jag saknar all lust att göra några nya
bekantskaper. Då till acken emedan commi=
sionärn varit bortrest har jag ej förrän nu
fått veta att acken ej fins; han har bedt att få
se fraktsedeln, som jag ber sändes med första
om den finnes. Om Ebba ej lemnade nyckeln till
kofferten åt dig, står den kanske olåst, om du
då ville vara snäll låsa till den. Jag skickar
ett paket härifrån om söndag, innehållande
en liten gåfva till Eder; om jag haft krafter
eller penningar hade den blifvit större; åt Hal=
vig en arni hvilken jag hoppas han behöfver,
så att den blir välkommen; jag hade gjort ett
par medar innan jag visste af att han skul=
le resa ut och bli borta länge, nu kunna de
gömmas till hans födelsedag. Helsa lilla Hen=
ric; Och nu till sist Gud gifve Eder [kära syskon] alla goda önskan
Carolina.

Broder Gustaf!

Tack för dina rader med inneliggande recept. Jag hinner icke mer än tillägga en hjertlig helsning.

Carl.

Min älskade Maria!

Jag har visst längtat att komma till dig, och oaktat alla hinder, hadde jag dock rest till Eder, men jag ansåg det vara vådligt att komma genast efter en förlosning, och jag hadde dessa dagar dock icke vågat tala med dig, ty det kan vara mera ömtåligt än man kan tänka sig. Det gjorde mig, och oss alla stor glädje, att allt gått väl för sig, nu har jag litat på den snälla Anna, som älskar, och ömmar för alla som behöfva hennes hjelp.

Jag tänkte resa i dag till Upsala, men genom en öfverläggning med Carl, sköt jag upp resan till Måndag, då jag hoppas att kunna något hälst få samtala med dig, min mycket älskade Maria.

Sök nu att till alla delar vara alldeles lugn, och öfverlåten, så din helsa får stadgas, och du åter får krafter. Ja jag ville så innerligt tacka Gud som hjelpt dig åter, bara du är försigtig nu efteråt. Låt allt gå huru som hälst, bara du sköter dig, och är lugn.

Jag fick så vackra stakar till lysnings present åt Emil för Gustafs räkning.

Få se om du kan komma på bröllopet i Marts månad då kommer Sophi Boberg till Stockholm men för dig blir det väl svårt att lämna din lilla flicka. Skulle så vara att du icke kan komma, så reser nog Sophi Moberg till dig. Det är roligt att träffa sina gamla vänner

Jag hoppas väl att icke kinder skall komma för mig om måndagen, men vi veta intet huru det är för oss i ~~om~~ ~~måndagen~~. morgondagen.

Gud vare med oss alla. Helsa innerligt min kära Anna Bleksin jag bara är tacksam för hennes bref men hinner icke skrifva. Jag är nu så upptagen af besökande så på dagen gifves sällan tid att skrifva något bref.

Farväl kära Gustaf tack för brefven och de snara underrättelser om tillståndet hos Eder. Tack, tack.

H. B.

Stockholm den 10 Februari

P.S. Dalarö husets byggnad går bra, så i sommar hoppas jag Abel skall blifva vår gäst, och flera.
Tack för dina snälla bref till mig, sedan du sjuknade

1891

Dalarö den 25 Aug. kl. 10 e.m.
(Tisdag).

Min käraste gumma! Ehuru du icke skulle få vänta bref förrän om fredag, vill jag dock sända dig några rader redan i morgon bittida.

Strax efter din afresa hade Abel somnat, så att han icke kunde vifta åt dig. Han sof länge och var mycket snäll, när jag träffade honom sysselsatt med att hålla kalas, strax efter uppvaknandet. Han har varit särdeles snäll hela eftermiddagen och mått alldeles bra, ja, icke ens hostat ett enda tag, så att jag hört det. Jag arbetade litet i mitt rum och sedan var jag hos barnen, gick sedan till skogen med min korg för att plocka svamp. Jag gjorde en riklig skörd af lätt renade svampar, finare sorter, som på qvällen inkokades i smör, (kosvamp, riskor, tufviga tickor, m. m.) Äfven lagade vi svamp till qvällen nästan utan smör, men med mjölk och persilja, hvilket blef mycket bra. Possarne och Anna Louise tyckte så mycket om det.

Abel satt länge och hjelpte mig rensa svamparne.
Sedan gick han kl. ½ 9 eller litet senare och lade sig och somnade utan skrik. Jag frågade, om han hade något att helsa till Mamma, men han sade, att han hade "ingating"!

Astrid har ock varit snäll och sofver nu godt.

Är det något särskildt att säga i morgon bittida, så skall jag göra tillägg, eljest får brefvet gå som det är. God natt nu, min lilla gumma! Sof nu godt i ensamheten och anbefall oss åt vår Fader, som har omvårdnad om alla som anförtro sig åt Honom. Det är väl underligt att vara i hemmet nu?

Tag litet postpapper med dig! Jag har icke mer.

Farväl, min kära Maria!

War ej orolig för oss!

Abel har hostat några tag, men mera löst än i går och ej myckett, för öfrigt mår han bra. Aftonen.

kl. 3/45 på morgonen.

Abel har sofvit hela natten i en sträcka sedan kl. ½ 11. Om förmiddnatten hostade han emellertid, men utan att derof väckas. 2ne ell. 3ne ggr har han vaknat, men strax somnat igen, efter att ha fått "uffen" ell. litet mat, så att så lätt skött har jag aldrig sett honom, utom då han hade feber förra vintern.

En utomordentligt härlig morgon hafva vi. Stanna nu lugnt till tisdagen och hvila ut dig om nätterna! Låt oss emellertid veta, när vi skola hemta dig med båten!

Helsa till Nisse Holmgren, (dess) och Blom från

din vän
och
gubbe Gustaf.

Om något inbundet exemplar af Mme Guion utöfver de 20 till Bokbodan fanns i paketet, så skulle Fru Maria Myrberg, få det till skänks (Stanna ö. Myrberg ha sedan förut exemplar). För öfrigt skulle det sägas dem att boken är till salu i Virgins bokhandel på Öfre Slottsgatan.

Kära Mama!

Nu är det söndag - mycket godt har jag haft, kanske för mkt - men bör nima andas emellan o det har jag knappt hunnit. Carls predikan i går i slottet kronan på allt - Sådana andeeka, lyftande, himmelska ord - Jag älskar Gud i honom, men har jag träffat honom - men prisar i tysthet Gud för Hans osägeliga gåfva, med förtiden ej något sådant himmelskt mich blifvit fullbordat i X honom - Rudén har jag alls ngt träffat men ora blir rusit ej, han är mkt upptagen - Andens gemenskap blir mer o mer nog utan personligt sammanträffande om det ock är osägligt dyrbart i denna splittringens werld -
Nu får tro på att jag tackar Gud som jag ej tackar er för allt o ären mildt - Ingen morgonbön här - Carl har ansträngt sig i slottet - måste spara sin röst - han predikar ej förrän om Söndag - och Rudéns aftonsång emaraie missionshom ser jag tycka Greta bör wänta tills jag kommer hem - mkt bättre som hon får maka med som en skrifning här m. m -

Ni betrassimer så dä Ty med rigtig sam
mits:a kunde jag ej fara awarsale ordna
hemmet i uppelas hengstilleskaind -
Samuel ö Hilda fick då mera komma
om ej ngn stund hos er omen mele, /
då läta Maria komma en dag Tita
er ö en tit uppträme ar jag Tackssam
Ej färän frelags middag reser jag då
emedan ej mite stara klar här ätti på
morgon - (samida enfets aranda hemifrån
mater) Tack. Tack. fick alle ommaidnad
om Maria komma - ate ni sitte nigra
dagen pagå fairut - syletting annat -
Jag är ugn fick hemmet - skale stinet
ga tite stadan ö kaija min eyskomrond.
har sett dem pa afstand i kyrkomma
man. gsmt dem - blir ni ifrin
natten i stadan - ö fick komma Fredrik
här - har träffat sa manga gamla
bekanta som bedt mig komma -
magin meyteya ate ej fick Guds skule
farsaka -

Tack jag commar allt i Guds
hand ö aller ommaidnad Helsa
din man - hej om 237-54 -
kommer han ihåg -

Din Mara.

Mand: magon

användas. Hade vi der hemma kunnat få någa anvisning om allt detta, så hade nog icke Abel behöft lida så länge -

Det ämne, jag nu studerar intresserar mig mycket. Något lämpligare val tror jag icke kunnat göras. En professor har i vinter här gifvit kurs i vattenkurens användning. Det hade jag gerne velat vara med om, ty det är nog icke omöjligt att framdeles något sådant äfven kan komma att ingå i min verksamhet.

Från Paris skulle jag nog ock vilja fara öfver till London på några veckor eller någon vecka, om man der får tillfälle att deltaga i undervisningen, men jag tror knappt det. Det kommer således att bero på de upplysningar jag kan få, samt på courageit mitt med afseende på att göra bekantskaper, som förr mig är alldeles omöjligt, till följd af en rädsla att besvära och känsla af att jag ingenting har att meddela, att de icke kunna ~~mode~~ vara af mig o. s. v.

Tack för att du skulle vilja komma till mig! Ja, det vore visst utomordentligt roligt för mig, om det hade gått för dig; men du skulle nog ingen ro ha här, då du tyckte dig ingenting göra, då jag vore större delen af dagen borta på kurser, men — barnen der hemma.

Emellertid hjertligt välkommen; jag bjuder på resa genom Norra Italien (öfver Venezia, Milano, Turin, Mont Cenis-tunneln) till Paris, ty den vägen är icke dyrare än någon annan väg.

Du talar icke alls om, huru du mår, lilla Maria? Kom i håg att du formligen antagit mig till din läkare och lofvat att noggrant följa mina ordinationer äfven om det gäller användning af kallt vatten i någon form. I kraft deraf beder jag dig att under en veckas tid hvarje morgon taga benbestrykningar t. ex. i mitt yttre rum och låta mig veta, om du icke finner dig särdeles väl deraf.

På bilagda papper talar jag om en predikan jag nyligen hördt. I dag fredag d. 29 hörde jag samma man predika äf om, hvarför Jesus Christus har qvar på sin förklarade kropp de 5 såren. Han utförde m. vältalighet, huru det var för att vi skulle tro honom, hoppas på honom och älska honom. Och sluta med: måtte vi vara skygga som dufvorna för synden och taga vår tillflykt i Jesu sår!

Farväl, min käraste vän! Helsa de fria, Lotten, Henrik och Anna Lind

från din tillgifnaste vän.

Nyligen hörde jag en Dominikaner pater passions predikan öfver Kristi grafläggning. Han sade bland annat: Christi kropp invecklades i rena linnekläder och specerier.

Det rena linnet betyder ett rent hjerta, ett rent samvete, såsom Thomas à Kempis säger: "hos den renhjertade tager Herren sin hvila". Och förrän lärjungarne fingo mottaga sin Herres lekamen och blod i Nattvarden utförde Kristus fottvagningen och sade nu ären I rene.

Speceriema betyda dygderna, ödmjukheten. (Jag, som bor i höjden och i helgedomen och när den som en ödmjuk ande hafver). Herre jag är icke värdig att du går under mitt tak (med tillämpning på nattvarden.

Han slutade med: Måtte vi använda denna heliga tid att förbereda oss att få emottaga Honom, på det Han må uppväcka oss på den yttersta dagen.

Sedvika d. 12 Oct. 74

Goda Maria!

Många gånger sedan jag hem-
kom, har jag haft för afsigt,
att skrifva till dig, men aldrig
fått ro dertill. I dag är visst ej
heller mycken ro, men mitt hjerta
manar mig med all kraft, att
innerligen tacka dig och din Man
för Eder stora godhet och vänlig-
het emot mig och mina gossar,
under mitt vistande i Upsala.
Mest af allt värderar jag, att du
uppsökte mig först, och ej afvak-
tade den formliga visiten af mig.
Tack Maria för trofastheten
deri och för allt under denna
tid! Första tiden efter min hem-
komst, kände jag att jag lemnat

var i Upsala, hälften af mitt
lifs intresse och gick här som
en drömmande, ordnande hem=
mets angelägenheter med från=
vändt sinne. Jag är glad att
jag nu börjar komma ifrån
detta tillstånd af halft lefvande.
Jag har ännu ingen dag varit
allena och fått ordna i hjerta
och hem efter sommarens oro.
I morgon följer jag min Mor
till Örebro. Hon återvänder
så ogerna till sitt vinterhem
att det mycket smärtar mig.
Hon är dock vår mor! Måhända
följer jag henne tills Hallsberg
och det bör väl underlätta
bekymren, som för henne äro
mycket stora. Få se om jag
under vårterminen kan få
komma till Upsala, hvilket

jag mycket åtrår och
skall det då bli kärt återse dig.
Måtte du få ha det friskt
i vinter! Nu till affairerna –
Strömsnäs, som jag lofvade (vid Krylbo Station)
taga litet reda på, är en
vacker egendom tillhörande
Krylbo-Norbergs jernvägsbolag
och jag tror att de gerna sälja
densamma och stå möjligen
redan nu i underhandlingar
derom. Alltefter som nu hyra
der, lemnar visst stället redan
i vår och förhand i något hage,
vore visst rådrast man tog o
reda derpå, och den som disponerar
egendomen, hvars namn jag glömt
bor på stället. Månne Sophie
nu är hos dig? Med en tacksam
och hjertlig (helsning) till din Man och lilla
Anna Maria, får jag nu sluta.

Din vän Laura

i den saken öfverflödig,
tvärtom ett godt ord vara sagdt.
Svagheten gör, att man stundom
ångrar det man alls icke
bordt ångra.

Ursäkta min mång-
ordighet. Var hjertligen helsad.
Helsa äfven Abel och de andra
barnen.

Tillgifvet

Carl; H; Bergman

Pressvik den 25 Okt. 81.

Goda Maria!

Jag kan icke afhålla
mig från att skrifva några rader,
blott för att säga min tanke i
afseende på det omnämnande,
hvaraf Maria efteråt kände sig
ha ondt. Hvad jag har att säga,
är det, att om man har gjort
ett sådant omnämnande i hjer-
tats enkelhet och dertill inför
en person, som deraf hvarken
i sitt hjerta mottager ett skadligt
eller kärlekens grund antastande
intryck, ej heller låter något slags
yttrande i den vägen undfalla
sig till någon annan, hvem helst
det vara må — och så har det

ne sent omsider blifvit för mig, så att jag i allmänhet äfven oombedd, är absolut tystlåten — då är det icke något ondt eller skadligt i ett omnämnande af det ifrågavarande slaget, utan tvärtom någonting i och för sig sant naturligt, i förhållande till personen som mottager omnämnandet äfvenledes viktigt för så vidt han är det värd, och, hvad till sist sakens ändamålsenlighet, någonting till verklig ledning, så att man förstår att skicka sig riktigt, hvilket ju alltid är högst be-höfligt. Man felar icke heller mot den personen, som om-nämnes, för så vidt man i

det, man uttalar sitt ogillande af, verkligen ser någonting som vidlåder den personen, något som den icke har fått syn på eller icke lyckats komma lös ifrån, kort sagdt, något för dess sanna menniska och innersta väsende främmande. Men viktigt är, att saken så-ses, icke blott af den som gör ett sådant omnämnande, utan äfven af den, inför hvilken det göres. Eger detta rum, då har klarheten på intet håll blifvit förnärmad, ~~och~~ men den helsosamma öppenheten i umgänget kommit till sin rätt. Så har jag funnit förhållandet i denna lilla angelägenhet och alltså allt slags ånger

Upsala
12te Maj -42

Min vän af Gud mig gifven

Tillräkna mig icke som ett fel att jag ej skrifvit, men jag kan icke annat. Dels ville jag få sända en helsning till morgondagen, dels säga något jag icke kunde säga vid tågets afgång.
Det är som kände jag det vore något alldeles särskildt med morgondagen — må Han välsigna den, såsom Han allena kan det.
Sänd äfven mig en tanke och det att här finnes en som tackar Gud för den gåfva Han gifvit.

sade så: Var min mästerliga vän, straffa mig, hjelp mig uppåt uppåt.
När skola vi komma derhän att vi få se Gud
Så skola vi hafva rena hjertan, synden som med för så mycket lidande icke komma vid oss.
Gode Herre tränne och skär djupt, låt det svida, släpp blott icke min hand.
Hvad jag är lycklig som får vara här stilla, i ensamhe[redacted]t att vara omgifven af så många som Maria min är, Gud gifve mycken välsignelse ibland dem, mycken kärlek till dem. Din tacksamma vän

Ebba Boström

I Söndagsaftou kände jag
en liflig önskan att till-
sammans bedja Gud, men
kunde icke yttra den, vill
dock så gerna tro vi sedan
gjorde så, ehuru kropps-
ligen skiljda.
Förlåt hvad jag sade
om Hofpredikanten, det
var mycket sagdt obetänk-
samt och jag menade icke
så, jag vet ju han är en
Guds man, men med honom
är hos mig förenad tanken
på stränghet, dysterhet, en-
stängdhet och jag längtar
efter ljus, frid, kärlek dock
talar jag ju alldeles i fåvitsko.
straffa mig icke med att
icke låta mig få se honom

I afton är jag mätt som
om jag ätit rikt, må jag
kunna bevara de intryck jag
fått att de bära frukt,
jag beder min Gud icke
höra de rop om förskoning
jag sänt, utan gifva mig
nåd älska korset, det är
stort få lida med vår Frälsare
må allt detta icke blåsa
bort med vinden, utan stanna
djupt inne i hjertats grund.
Kanske jag hos Hofpredikanten
skulle finna samma kärleks-
fulla mildhet midt i allvaret
som är så ljufligt hos
Maria. Jag fick icke höra
namnet Ebba, väl minnes
jag det tonfalle hvarmed
Miss Coventry första gången

Min goda Maria !

Emottag, innan De hemreser, min djupt kända tack för den välvilja De under vårt samspråk i går visade mig. Detta samtal var och är i mitt minne för mig en god, helsosam dryck under min vandring.

Ett ord undföll mig, som innebar en klagan öfver en af de pligter, som ålegat mig; jag bör kanske ej nämna hvilken. Detta ord, som jag uttalade, kunde synas vara riktadt mot någon person, men det <u>var</u> icke förhållandet. Det

hade deremot en rent sedlig känn-
ytting. x Jag är mån om att få dem,
na denna upplysning för att ej bli
orättvist förstådd. Men denna meddelelse
innebär för ingen del, att jag ej på
det bestämdaste återtager sjelfva ut-
trycket "outhärdligt." Intet, nej,
intet i hela mitt lif skulle jag
någonsin, för hvad pris som helst, vilja
så benämna. O! det vore en brottslig
otacksamhet. Har Gud fördragit mig,
skonat mig, benådat mig — hvad skulle
sedan hafva varit så svårt, att jag
ej skulle uthärda det? Är en sådan
fråga, måste den djupaste blygsel fylla
mig.

Aldrig har jag förr, så vidt jag
vet, uttalat något sådant. Och att
jag nu gjorde det och gjorde det just
i din närvaro, skedde, tänker jag,

x Inom gränserna af min lemnade yttre pligtställning fanns ett område, der man måste sysselsätta sig med mycket jordiska och hvardagliga ärenden. Om en suck efter befrielse derunder låter spörja sig, är icke underligt, utan att någon den ringaste personliga obenägenhet deruti behöfver ligga.

Helsa hjertligen lilla Gustaf. O! Låtom
oss vara förenade i en sann ömsesidig
förbön! Jag känner ett brinnande, inner-
ligt behof deraf och väntar kraftig
välsignelse derifrån. Augusta och jag resa
nästa fredag till Dalarö, der vi skola
vistas till slutet af Augusti. Hvile
Herrens skyddande, mäktiga hand
öfver oss alla! Under min svåra pröfnings-
tid längtar jag efter troende vänners
stöd och hjelp på samma gång som
jag nog känner den Vänens närhet,
som ensam kan rädda, frälsa och fröjda.
Åt honom öfverlemna vi oss. Ännu
en gång: Tack för din godhet!

på det att genom Dig på en gång all,
Urgamma och milda anda all rot
i mitt innersta till en slik Sinnesstäm-
ning skulle med ens, med ett ryck,
alldeles uppryckas och undanröjas.
Att jag i går, liksom i dag, var myc-
ket nedsatt af plågor i hufvudet, som
under flera veckor då och då hemsökt
mig, kan förklara ej ursäkta; ack, nej!
Men deremot: tack för din [illegible]-
het och kristliga godhet! Så få
vi, som önska att i allt, i ord och
sinnelag, i hjerta och gerning, tjena
vår store Förbarmare, med sann
och verklig välsignelse kristna [illegible]-
andan.

Ödmjukligen

Din Tjenare

P. L. [illegible]

Upsala 12 Juni 1841.

Gateshead den 23/6 92.
Woodbine Place 1, Union Lane.

Min älskade mor!

Mycken tack för mor välkomna bref! Det gladde mig mycket att höra, att I nu börjen på allvar tänka på eder resa, men det är mycket sorgligt att höra, att mor är så klen. Men mor måste under den korta tiden, som nu är kvar för eder, lofva att sköta sin helsa och ej sysselsätta sina tankar med husliga bekymmer och angelägenheter, och att följa de kloka föreskrifter mor upprutna

repade löftet om, att syskonen skulle beskrifva dagen, och slutligen fick jag i går kväll se ett bref från Gertrud ligga på mitt bord, och blef då mycket glad, att ändtligen få den riktigt beskrifven, och det första jag gjorde var att känna huru "tjockt" brefvet var eller med andra ord huru långt det var. Der fans äfven några rader från Astrid, och båda systrarna tyckte, att det ej var värdt att fortsätta och beskrifva dagen nu, ty det var så många andra, som hade gjort det förut. Men i värsta fall får jag väl dröja tills I kommen hit att höra om den. Helsa slutligen far och alla syskonen & tant Clara på det hjärtligaste från mor tillgifne son

David

Det skulle vara roligt att få se en svensk tidning ibland!

döttrar lemna. Nog blir det förstås ditet tråkigt för mor ibland, då mor ej kan språket, men om mor öfvar sig i uttalet nu, så går det nog att lära sig det såsmåningom, och förästen tror jag, att mor skall kunna konversera på franska bra mycket. Men flickorna äro väl orkligt styfva än kan kan tro!

Jag skall fråga Mr. Richardson, om han möjligen har något boardingshome att föreslå, men att komma in i något hem är väl omöjligt. Och att bo i sinn närhet och åt hafvet sär allt bli omöjligt, ty det är åtminstone 8 à 9 eng. mil till hafvet från N.

Hvad mitt boarding beträffar har jag ännu ej fått något nytt, men Mr. R. har visst ett på förslag åt mig, hvilket jag hoppas få se i kväll, men det är möjligt, att jag kommer att stanna än en vecka.

I går var jag åter hos den der doktorn och hade ganska trefligt. Jag kunde konversera ditet mera nu än förra gången.

Helsa Gertrud och Astrid och tacka för deras bref men ännu har jag ej fått veta mycket för den stora högtidsdagen, ty först fick jag bref från far o mor, som sade att syskonen skulle beskrifva den för mig. Sedan fick jag bref från Emanuel, men han kom ej längre än till den 13. Derpå fick jag bref från Abel, som upp-

Sthm d. 13 Juni, vår bröllopsdag!

1154

Min ömma, innerliga wän!

Ehuru du kanske icke får detta förr än jag sjelf kommer ut, så afsänder jag dock några ord till dig i dag.

Ja, det war wäl att jag kom in, då jag for, ty här söktes jag på tisdagen af flera personer för vigtiga samtal. Torsten bad mig komma upp till dig och jag gjorde det genast, war äfven inne hos Anna; några ord stälde jag till henne, någon mjuk hit eller förkrossadt wäsende möttes eller kändes ej. Något godt ord lär dock syster Henrika hafva att meddela, som jag ej hört. I natt lär Anna hafva sofvit större delen af tiden; men på morgonen ännu under sömnen lär dödsarbetet hafva börjat, och då Torsten då kom in, kände hon igen honom och helsade vänligt och dog snart derpå kl. 3/4 8.

Torsten är så snäll och mjuk och ytterligen böjd till Gud. Han har kunnat fatta tron på sin Frälsare och har derigenom fäste. Någon orsak att nu närmast frukta för rubbning i hans jemvigt hafva vi då ej, och det är ett stort ämne att glädjas öfver och tacka för.

Begrafningen blir troligen om måndag. För Torstens skull bör jag nog taga del deri, måste således resa in på måndags morgonen från Addeboda.

Hinner nu ej mera: Helsa barnen 3!

Din Gustaf

Marienbad d. 20 Maj 1895.

Min kära, ömma wän!

Ehuru vi haft otur att få ett mycket svårt vinterväder nästan under hela vår vistelse här, hvarigenom det varit mig omöjligt att företaga promenader, såsom kuren fordrar, har jag dock haft verkligt gagn af vistelsen härstädes; skada blott att ej kunna stanna 8 dagar till! I morgon tänka vi begifva oss i väg till Nürnberg och München och sedan öfver Insbruck och Zürich till Lausanne, der jag räknar att vi skola inträffa den 27 (eller 28) dennes. Der dröjer jag emellertid icke mer än en eller annan dag, utan begifver mig snart nog på väg hemåt igen. Jag antager att jag inträffar hemma i Stockholm d. 4 eller 5 Juni. Pingstdagen wille jag få stanna i Berlin för att få höra något godt.

Carl Gustaf Wigert behöfver nog penningar nu, och jag wille derföre bedja dig att till Fru Wigert dagen efter det du emottagit detta

bref Kronor 100. — med anhållan att han ville öfversända dem till Carl Gustaf.

Så djupt beröt du war för oss att höra att ditt helsotillstånd nu var bättre! Men svagheten och faran af följdsjukdomar efter Influenzan quarstå länge. Ansträngningar måste undvikas. Res derföre bort från hemmet i Upsala! Till Tuna! Eller, om du så finner lämpligt, mig till möte. Att möta dig i Berlin, dit returbiljett i 2a klass kostar c. 90 kr, vore ju mig så kärt, men jag tör ej wara borta från mina affärer längre än till den 5 Juni, och då finge vi ju ej någon tid der tillsammans?

Din Gustaf.

Barnen helsa dig! Manne fyllde igår 19 år hvilket vi i stillheten här sökte ihågkomma.

Blef hvete sånde nu Addebode?

Upsala 24 Maj 1895

Min goda Mama!

Som jag är rädd att besvära Dig för ofta med bref, då jag alltid förstått att Du är mycket upptagen af omsorger för många, ville jag dock utan dröjsmål gerna få meddela något om Sedens. Jag var derinne en stund sedan i förrgår. De hade haft just dagen förut hos sig den person, (hvarom vi talat) fruns bror, Smideman Stagström från Ridderhyttan. Sedén omtalade med mycken tacksamhetskänsla att denne man hade mycket vänligt bett Ragnar bo hos sig vid slutet af sommaren för en tid under hösten, då han ville införa honom i det, som hörer till smide,

bare-yrket. Munea, Hagström, lärer sjelf ha beklagat, att han ej kunde mottaga honom under sommarmånaderna, då det sjelf hade varit för honom, d.v. ganska lämpligt. Emellertid gladde jag mig verkligen deröfver, ty detta kan icke, bära en förening med hågen till yng= lingens oberträdliga behof att komma in i något nyttigt kroppsarbete. Lodén tänkte, att denna utsigt särdeles derföre beredde honom hugnad, att förhållandena i deras Hagtinge hem äro mycket goda och kunde helsosamt i mer än ett afseende inverka på sonen. Hagströms hustru lärer vara en god och allvarlig menniska efter hvad Lodén erfarit.

Detta allt var nu egnadt att er, bjuda någon lättnad för hela deras ställning, ehuru det varit bättre, om resan dit för arbete hade kunnat ske, utan dröjsmål. Emellertid få de se till, att han under den varken

tiden nu blir behörigen hållen till ambete,
hvilket med god vilja han ska. Orgel,
spel, skrifning, samt något slöjd, kunna
väl någorlunda hålla honom vaken,

Hvad som nu följer var det, som jag
företrädesvis ansett mig böra under-
rätta Dig om, då framt det ej redan
genom Fru L. kommit till Din känne-
dom. Då jag hörde, att det lät
så godt från Riddarhuttan, trodde
jag mig kunna begagna tillfället
att för Lodén slå från tanken
på att hon behöfde komma ifrån efter
3 à 4 veckor för att vistas först
hos denna sin hederlige bror der,
Hädes. Hon kunde tänka sig icke en
på den äkta mannen. Tvärtom - den
bragte honom in i en mycket [illegible]
sinnesstämning. Han kunde icke inse,
att hon mer än han hade något så-
dant behof. [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] mot sina [illegible] [illegible]
vid arbetsbordet tillika [illegible] [illegible]

behöfde mycket mera en särskild hvila
och rekreation än Hon. Han hänvisade
henne äfven på det angenäma i deras nu-
varande bostad, angenämare än någonsin
under deras samlif. Han framtalade sitt
egot, beständigt förvarkande lif i sitt hjerta
färger och betonade hans ödmjukhet allt
skulle bli om han visste sig vara öfver-
gifven. Åtskilligt betecknande låg deruti,
genom deri, hvilket gjorde, att jag snart
afstod från min föreställning om att
hennes önskan skulle understödjas.

Kunde blott dessa makar komma till
en verklig endrägt! De beständigt ömse-
sidiga tillvitelserna, som under detta sam-
tal rådde mig ofelt, äro det värsta hin-
dret. Kunde de föras till någon själf-
kännedom — och sedan till någon djupare
känsla af Guds kärlek till dem, hvar och
en för sig, så tystnade alla dessa där-
aktigheter, hvarmed de ömse förder-
stöta hvarandra. Men vi skola ej miss-
trösta. En stråle ofvanifrån kan ju
träffa äfven dem.

Hvad som gladde mig var, att de
icke skuldsatt sig vidare, utan drifvit
sträng hushållning. Jag ser dem i

ett godt tecken. Kanske skall Gud förbarma sig öfver denna i djupet olyckliga familj. Solskenet, sändt genom Eder, är uppenbart.
Din varmt tillgifne
P. A. Torén

Min goda Maria!

För detta bref får jag härmed afsluta min hjertligaste tacksägelse. Jag kan icke tänka mig annat än att nödvändigt skola emottaga det af Eder gjorda eller ifrågavarande anbudet med den tjänatte erkänsla. Då mig gjorde Edert råd med anat den främlingsfrände, men ännu icke i hans komna familjen är värt inträdt. Detta Edert ädelmod synes mig böra bifra i andel en ålindd mot vison fram, utan än mer en uppmuntran och glädje för Oss alla. Då de derigenom, huru man vill göra allt för att lyfta dem och underhålla deras Hey till ett i alla afseenden bättre och lyckligare tillstånd. Jag

kommer i morgon eftermiddag till Upsala och tänkte på lördagen Kl. 10 besöka Dig för att samtala om saken. Hur Deras kontrakt med hyresvärden, den medmade, är afslutadt, kan de under September kunna flytta efter hvem det förhåller sig med uppsägningstiden kommer jag icke. Hanske skulle jag sedan i morgon afton göra mig på brit och ställe underrättad, innan jag träffar Dig. Men helst såge jag, att Du sjelf meddelade dem Eder godhetsfulla tanke. Sock rättar jag mig i allo efter din önskan.

Jag bör omtala, att jag för kort tid sedan under sommaren hade ett bref från Loden, i hvilket han, till min stora glädje, uttalar ett rätt allvarligt sinnes förhoppning och förtröstan. Men jag förmodar, att han äfven skrifvit till Dig. Dermed må det vara huru det kan; jag har det största behof af att tacka Dig för allt hvad I hafven gjort emot dessa menniskor, som

endast för att nå sedan vara nöjdt som
hemfallna åt nöd och förtviflan. Det
är en svår skillnad. Måtte det med
dem fortgå!

Din trogit tillgifne

P. A. Toren.

De hjertligaste helsningar till
Gustaf.

Addeboda d. 21/2 99

Dyra vän!

Innerligt tack för dina kära bref. Mina hälsar och tackar mycket, hon hoppas att snart få träffa dig, känner det lättare att tala, än skrifva. Det kännes godt med henne, hon är mju-kare och Ordet tyckes få ingång i hennes hjärta. Låtom oss i tron hålla på och bedja för henne.

Jag tänker mig att det varit bra dyrbart för dig att få vara med Hoffma-Stikanten-Bergman. — Astrid, Gertrud o Manne hälsas hjärtligt.

dyrbarare än det förgängliga guld, som pröfvas i eld, till lof, ära och pris vid Jesu Kristi uppenbarelse. 1 Petr 1, 6.7. Herren hålle oss beredda att möta honom när han kommer att hämta de sina! "En liten tid så kommer han, och för-dröjer icke"! — Herren är när!

Farväl nu för i afton innerligt älskade vän, Herren fröjde, styrke och vederkvicke din ande med mycken hugsvalelse genom Jesum vår Herre — beder i kärleken din vän

Clara.

Hon håller nu på med att värpa, med smöret skall hon försöka göra, som du önskar. Kor och kalfvar må godt- hönsen ha ej börjat värpa. i dag ger vår Fader oss en soldag, här är underbart skönt. Det är en stor nåd att så här blifva undantagen, och få vara ensam med min dyre Frälsare och hafva min umgängelse däröfvan. Jag känner mig alldeles öfverväldigad öfver all denna gränslösa kärlek han öser öfver mig arma stoft.- Hjälp mig att tacka och lofva! Det är för myeket — — — och när det kan vara så här nere, i främlingslandet där synden lå der vid- hvad skall det då icke bli när frigjord från allt, som trycker oss här, vi stå för hans anlet en gång?

Då skola vi fröjda oss med en outsäglig och härlig glädje. 1 Petr. 1:8. Men ännu äro vi ej hemma, än hafva vi några lidandets eldsprof att genomgå, men han är med oss i elden och ingenting förbrännes där, mer än våra band.

Må han i sin stora kärlek och barmhärtighet förbränna allt, som hindrar hans verk, så att vår bepröfvade tro må befinnas myeket

Stockholm 12/9 99.

Goda, kära Maria!

Åter har du så vänligt besökt mig – haft mödan att gå uppför nina två trappor och icke funnit någon hvila ens! Jag har ju förstått att det varit du själf som lämnat den sköna gåfvan, och hvad kan jag säga? det adelt "täck" ser så fattigt ut, men det innehåller mycket, i all synnerhet då man tager emot såsom gifvet ofvanifrån, – ehuru när-

åter gjutits in strömningar från Ljusets och sanningens värld genom hvad framställningen eller synen har att säga mig. Och om man så äfven tänker på utförandet: hvilken finhet, hvilken luftighet – och på samma gång äro änglarne (hvad de bör vara) "starka hjältar"! –

Att gång efter gång få vara med vid dessa prästkonferenser är en stor gåfva, – vid hvar och en får man allt rikare intryck, kan också mera klargöra intrycken för sitt inre. Hvad jag längtar efter i förkunnelsen af ordet

jag rätt besinnar saken, det
är just då man känner sig i
sanning ringa. Visst komma
nog alla goda gåfvor ofvanifrån, men
det är ju så, att vi förnimma detta
på ett särskildt sätt då och då.
Underbart att jag just i dag vid
min hemkomst blef mött af den
synen, som taflan föreställer; – (man
talar ju blott "sakta" om vår Guds
ledningar, ehuru vi ständigt äro om-
gifna däraf, – ty de äro så "fina") –
jag brukar denna dag lägga litet
blommor på en graf, dens som med
trofast ömhet varit för mig i moders
ställe, en ljus dag, hennes födelsedag; –

ah så tager jag emot din tafla!
Den har berört mitt innersta –
jag sträcker mig efter "lifsljuset"
bakom korset, oh är glad att detta
strålar så klart – –
Jag får visst omtala att jag här
blef afbruten af ett besök af en
vän (en af mina forna elever) hvars
födelsedag det äfven är i dag, – hon
har många svårigheter af olika
slag att komma igenom; – jag
ställde fram för henne den sköna
synen, taflan, – den blef nog en
hjälp för henne, – och en "sakta"
ledning! – och för att
återvända till mig själf, så har

är att vår Frälsare, att Jesus Kristus
icke måtte "isoleras", utan ställas
fram för oss såsom den af Gud
sände "till att uppenbara "Faderns"
namn", såsom Han själf säger oss.
Om vi icke låta Gud uppenbara
sig för oss i hela sin uppenbarelse,
så blir det ju en svaghet i för-
kunnelsen, en svaghet i mottagandet;
i och genom Guds Son till Fadern,
därvid finner hjärtat hvila och
styrka, icke sannt? – Om jag
vågar uttala något sådant, så före-
faller det mig som vore det en
smärta för vår dyre Frälsare, då
han icke får föra till Fadern, utan
man stannar vid honom. I bönen

har han lärt oss att vända oss
till Fadern. Det israelitiska
folket hade förutsättningar att
så komma till Fadern genom
Jesus Kristus på grund af förs
gående uppenbarelse, men det
ligger ju icke så nära för oss, –
och när så Kristus ställes fram
liksom för sig, så saknas den verk-
liga kraften i och af evangelium.
Jag blef därför så lifligt berörd
och tacksam då en predikan af
prof. Rudin i början af sommaren
kom i min hand, hvilken bar
titeln: "visshet om himmelen";
där föres Gud som fram till Fadern,
och så bör det ju alltid vara.

Du får ursäkta att jag måhända
varit vidlyftig i detta ämne, –
men saken ligger mig så innerligt
om hjärtat, och jag hade genast då
jag läste predikan en tanke att
skrifva några tacksamhetens ord
till prof. R; – det är ju Guds sak
ibland oss, – Hans hela frigörande
uppenbarelse! –

Och nu goda Maria, ett
hjärtligt farväl med innerlig
tacksägelse och välönskande
helsningar från
Maria Ky.

Lutsarfve
Lojsta
8-6-00

Kjære, gode Tant

For lange siden burde jeg skrevet, men dels kom det ene og andre, dels troede jeg ikke at Tant kunde være hjem før. Nu vil jeg give et varmt „tak" for den saa kjærlighedsfulde gaven som Tant sendte os for nogen tid siden; tak!

Nu ere vi i det skjöne Lojsta, det er förste gang i de senere 2½ aar at jeg föler at det er et eget hjem jeg har; ja, Gud ske tak, Han er forunderlig god! Saa fredeligt og stille her er! Tant kan tro at det var et arbeide at flytte og endnu mere at faa alt dette iordning, men oh, hvad det var for en lyst at gjöre det! Nu er der kuns smaasager her og der; saa gemytligt vi have det i vore rum! det er forresten rigtig komiskt ofte, hvor-

Vi længes nu efter vore sager fra Indien; og intet brev have vi faaet paa længe, længe. Maaske de selv have tunge tider at gjennemgaa - maatte Gud hjælpe dem! Om min söster ved jeg intet; denne maaned for et aar siden kom hendes sidste brev; siden det er hun „död".

Vil Tant give min mand's og min hjertelige hilsen til Professor Bergman; ligeledes til Astrid, Gertrud, og Cand. Bergman; vi haaber at opholdet paa Holmenkollen har gjort godt? det er vores hjertelige önske.

En varm hilsen fra
Tant's hengivne
Kathe Heuman.

Adr. Hemse.

meget vi maa söge hverandre, nu sidder vi ikke altid i samme rum som för. Af den lille tegning i etstrid's brev har Tant seet hvordant rummene ligger, vi have ændret dem noget, soverummet ligger næst til min mand's rum, og rummet til matrummet have vi givet det fine navnet 'salong', saa er det mere praktiskt. Det var et forskrækkeligt ar-beide at faa haven nogenlunde i orden, alt voksede vild, og gangene syntes nappe et spor til. Nu ere vi færdig med plant-ningen, alle grönsager have alerede spiret op; hvad det ser smukt ud! Frugt-træerne staar i blomster; og bær bliver det vist en stor mængd af; „krusbär", hallon" og „vinbär". Det glæder os, thi vi have altid været vant at have meget frugt; og saa er det godt at have for vintern.

Jeg önsker Tant kunde komme og se saa godt vi have det! Vi have tænkt saa meget paa hvor kortsyned et menneske kan være, dengang Biskoppen tvang min mand at söge denne plads, var vores hjerte og tanke rigted imod fast-landet, vores önske at kuns komme bort herfra – og nu ser vi mere og mere at det var Gud's kjærlighed'sfulde om-sorg som gjorde at min mand imod vores vilje maatte söge Lojsta. Vil Han sende os til fastlandet vil Han nog vise os vejen! Jeg er saa glad at min mand nu har det lettere, og at have andet end kuns tankearbeide gjör ham saa godt. Ja, Tant, man har dog altid grund at takke – men at det saa ofte er saa vanske-ligt at forstaa det gode – ja, at tro blindt, at lyde blindt!

Min innerliga wän!   juni 1901?

Det är nu länge sedan jag skref till dig! Hvad jag har att bära på, kan jag ej i bref omtala. Bäst är ock för dig att få wara i fred för allt detta med den hjertats frid, du är wälsignad med! – Torsten har varit oss till stor hjelp.

Den 7/6 I går, som har varit Gustefsdagen, var Syster Henrika o. Rune uppe med en liten tårta och en fin ros denna senare från Ester i Malmö, som skriftligen anmodat derom. Det var ju så vänligt af dem!

Tack för ditt sista bref och så förtz ut, som jag fick i Upsala! I morgon, lördag, tänker jag mig verkligen få fara ut till Addeboda, då möta Gertrud i Rimbo, som kommer från Upsala.

Abel har nu den stora glädjen, att fått tillstånd att öppna banan och få köra med större hastighet än man vågat hoppas, festligt öppnande den 15 dennes, då festmiddag på Djursholms Restaurent, men jag ämnar icke deltaga.

Styrelsesammanträde i S. W. P planeras till den 17 dennes, då viktiga frågor torde komma före, som väl icke med samma kunna afgöras. Förrän detta ärenden klerggorsto ~~(?)~~ nog, vet jag intet om möjligheten för mig att resa. Ditt förslag om resa till Gorisch och vistelse der låter så lockande, att jag visserligen vill göra allt för att kunna vara med derom redan från början af Eder färd dit upp, men om jag kommer litet efteråt eller tvärtom kommer för och icke kan vara med Eder hela tiden deruppe, då får icke Eder resa rubbas deraf. Jag hoppas dock att du kanske kan ställa sig så, att jag verkligen den tid, I ämnat skall kunna stanna derute.

Helsa de kära barnen från far!

Manne reser nu, fredag morgon, till Dalarö för helsa på farbror Carl och kommer igen på qvällen och i morgon 11.22 öfver Ludvika fara till Falun.

Din Gustaf.

Då jag sände 800 Mk, åsyftades dermed att I skullen fortsätta med gymnastiken så länge du kunde hafva nytta deraf och ej sluta för tidigt. Dessutom var jag angelägen, att I skullen hafva kassa för hemresa, om jag ej skulle kunna komma ut. Huru stor är Eder kassa nu?

Intet regn på 2 månader, kan man säga! Missväxt anses gifven! För öfrigt den härligaste sommar man kan tänka sig här. Eldsvådor förekomma ständigt.

Vi hade endast en dag att vandra omkring och samla intryck, men vädret var gynnsamt, ehuru temligen varmt; – vände oss på f.m. åt porfyrverket till (det nya), en vacker, litet skaftsam väg, – och gåfvo oss på e.m. ut åt motsatt håll utefter elfven. Det är nu som min historia egentligen börjar. Vi gingo framåt, framåt och ingen (af oss) ville vända, – vi måste skåda ännu en krökning och ännu en och så allt fort; – både visste vi, att man på den vägen skulle nå en sjö, Nässjön och att dess stränder äro bland det vackraste i Elfdalen, men vi visste ock att det var långt dit och – att vi skulle tillbaka samma väg.

Rättvik 2/7 02

Goda, Kära Maria!

Utan att veta hvar du befinner dig i närvarande stund skrifver jag dessa rader, emedan jag anser mig icke böra dröja. Hvar du än är, blir väl bref returneradt till dig – naturligtvis tänker jag, – och jag är nog angelägen att detta kommer dig riktigt tillhanda.

Innerligt tack för senaste samvaron i ditt hem och fortfarande vänskapsbevis! det är det första

jag ville säga och önskar de därvid
måtte förnimma någon värme i
och med de små kalla bokstäfverna -
de mena detta, som de lätt förstår! —
Och så är det en liten historia jag har
att berätta – en liten värmande historia.
Jag har kommit upp hit till Dalarne
äfven denna sommar på en liten tid
med samma res-sällskap som de sista
somrarne, – ha vårt stamhåll här i
Rättvik, där vi hyra rum hos ett par
snälla fröknar, prestdöttrar från Malung;
redan förra sommaren var vår afsikt att
göra en färd upp till Elfdalen för att
lära känna äfven den trakten, men
hindrades af omständigheter; – nu i

förra veckan foro vi dit upp och jag är
glad att nu ha ett intryck af naturen
däruppe också; – hvarje socken har
sitt egendomliga, Elfdalen är natur-
ligtvis den allvarligaste af dem jag
sett, – dock icke dyster; där är elfven,
där är strömmande, brusande bäckar,
där är berg och höjder i underliga
formationer, den ena bakom den andra,
men där är vidder ock, fria utsikter
där man andas utan fruktan, —
och stora byar, välmående sades det;
denna del af Dalarne kallas i allmänhet
"vild" tror jag – jag har ett
annat begrepp om "vildhet" –, ville blott
kalla den allvarlig, i viss mån högtidlig,
men mild tillika.

hen såg icke stark ut, snarare tvertom;
men gjorde ett fint och aktningsfullt
intryck. Det föreföll så underbart,
att vi liksom skulle föras framåt
i beundran af vägens skönhet för
att möta denne skol·lärare och jag
få framföra hans helsning till Eder.
Jag kommer icke ihåg honom - han måtte
då ha varit en ung gosse, - men så
märkvärdigt att ihågkomma mig. Allt-
sammans var väl, för att du och profes-
sor Bergman skulle få se hans tack-
samma hjärtelag.
Nu farväl, måtte dessa rader komma
riktigt fram! Till mig kan alltid
skrifvas min vanliga adress i Sthlm;
brefven returneras!

Så träffa vi en herre åkande velociped.
Vi be honom upplysa oss, om vi där
vi nu voro, hade långt kvar till Näs-
sjön? "Ja, det är nog ett stycke väg,
men jag kan visa en något kortare,
om damerna vilja följa mig!" -
"Men det är skada att vända om?"
"Åh nej," svarades det, "jag är egentligen
ute denna gång utan något bestämdt mål."
Ja, vi tackade och följde med, herrn
steg af sin velociped och vi började sam-
språka om ett och annat. Vi lämnade
elfstranden, - det blef en annan natur,
bergen trädde mera i bakgrunden -
utsikterna vidgades; - "Snart komma
vi se min bostad," sade vår ledsagare,

Den vy, som jag innesluter, är utsikten från hem [illegible] veranda.

"jag är skollärare ok om damerna
vilja hvila litet på min veranda, så
kan man därifrån se en del af Nässjön":
Vi gjorde så, ok där blef slutligen en
liten presentation med våra namn.
När han då fick höra mitt namn, så
uppstod följande lilla samtal: "Har
fröken varit vid Säterbrunn?" "Ja
det har jag," blef svaret, ok jag är
viss, det låg glädje i svaret, ty det väcker
alltid hos mig en tacksam fröjd att bli
påmint om somrarne hos Eder vid Säter;–
"jag har hela tiden känt igen fröken,"
sade skolläraren, "men då jag nu hörde
namnet, blef jag viss." Ni kan förstå
att jag kände mig rörd öfver ett ihåg-

kommande ok igenkännande efter så
många år! – Då rörde sig vårt sam-
tal naturligtvis om Eder ok han var
varmt intresserad af allt hvad jag
på den korta stunden kunde meddela;
"de ärо mina välgörare," sade han;
ok bad mig vid afskedet på ett mycket
aktningsfullt sätt framföra hans
varmt tacksamma hälsning från
skollärare Forsell i Elfdalen;–
Men seg rörd ut då han bad om detta!
Han är gift – presenterade sin
hustru ok har tre barn – har varit
9 år däruppe, – tyckte om naturen,
men tillade, att den nog gaf ett mod-
stämmande intryck på längden;

Tacksam innerlig hälsning från tillgifna Maria K.

angelägenhet. Bexell o jag hafva en gång i jemnan haft företräde i samma ärend. Vi veta dock, att allt hvilar icke i människors utan i Guds hand; o det skadar ej att få genomgå litet svårigheter.

Tack för "Församlingsbladet" o de kära hälsningarne med detsamma! Jag har fått det returneradt hit uppe, o alla läsa vi det med intresse o uppbyggelse. Tant må tro att vi prisa vår den sköna, torkade frukt, som Tant sändt oss. Hvarje gång vi få blåbärs soppa vandra tankarne till Addebode-skogen. Ofta äfven utan denna yttre påminnelse gå tankarne helt naturligt till edra, dyre vänner, som under den period af vårt lif, som närmast ligger bakom oss o för oss varit så innehållsrik, visat oss så mycken kärlek. Det var vid denna tid i fjor att jag låg sjuk-

Kodaikanal 20 Maj 1904.

Goda, kära Tant!

Nu måtte jag utföra hvad jag så länge önskat, att få sända ett litet meddelande åt våra kära vänner, som vi antaga äro samlade på Addebode, när detta når hemlandet.

Som Tant ser af öfverskriften, äro vi uppe i Kodaikanal, i vårt sköna svenska hvilohem "Svecia", som talar för oss dagligen om både Guds o våra svenska vänners godhet, som har skänkt oss detta ljufliga tillflyktsort, där vi undan slättlandets tröttande hetta kunna en liten tid andas in nya krafter till fortsatt arbete.

När skolarbetet för terminen var slutadt o sommarferierna inträdde,

verti Katta o jag genast hit upp o an-
kommo den 11 dennes efter att hafva
tillbragt 2 nätter i oxvagn. Här
möttes vi af våra kära vänner, d
äldre Sandegrens o fröken Lagerqvist,
hvilka kommo upp hit den 15 april. Det
var en stor glädje att se Sandegrens
bli mycket friskare o kraftigare.
Ja här får man aptit! Katta, som
därnere i hettan på sista tiden åt
så litet, kommer nu att hafva
hvarje måltid öfver sin duktiga ap-
tit. Och huru skönt man sofver här
o huru stärkt man känner sig om
morgonen, när man uppstår!
Vi behöfde båda väl denna om-
växling. Hela april o maj hafva
vi haft en stark värme 36°, 37°,
ja upptill 38°C. inne i rummen
under midten af dagen, o i skuggan
på verandan öfver 40°C. Att i
denna hetta lära sig ett nytt,
svårt språk är ju ganska ansträngande.
Dessutom har jag skött mitt skolarbete.
Från den 1 mars öfvertog jag lednin-
gen af de båda skolorna, o från
(d. 10 januari)
terminens början har jag undervisat
några timmar i veckan (på engelska
språket) i öfversta klassen. Vi hafva
och haft en del svårigheter att få
vår skola erkänd, o jag måste ny-
ligen resa till Madras för att tala
med medlemmar af universitets-
styrelsen där. Svårigheten kommer
från den infödde furstens af Pu-
dukotah regering, af hvilken vi
måste hafva ett slags intyg för att
skolan skall af universitetet i Ma-
dras erkännas såsom "high school"
med rätt att hålla mogenhetsexamen.
Fursten är nu här uppe i Kodaikanal,
där han har en villa, o Sandegren har
skriftligen anhållit om audiens för
oss båda för att framlägga vår skolas

Kathe o mig. Huru lätt det går att läsa här uppe! Det är blott ett nöje, men då där vi nästan 7000 fot öfver hafvet o hafva ungefär samma luft som i södra Frankrike. Men det var ett rätt starkt ombyte att så hastigt förflyttas från hettan, o första aftonen frös vi jämmerligen fastän klädda i svenska ylle-kläder.

Kathe skrifver ej denna gång men förenar sig med mig i sanna o hjärtliga hälsningar till alla våra kära vänner Bergmans. - Vi undra mycket, huru det är med Pastor Lundström, om han fått vara frisk i vinter. Hjärtliga hälsningar äfven till honom o hans maka från oss båda.

Eder tacksamt tillgifne
Edvard Herman

Sandgrens hälsa och hjärtligt

och nu hafva vi varit här i 7 månader redan.

Annandag pingst. Vi hafva haft en god pingsthögtid. I närheten af vårt kära "Succia" bo våra tyska bröder. Hermannsburg-missionen har 2 kolonier på samma bergshöjd, o Leipziger-missionen har 3 hem, af hvilka det nyaste o vackraste är det s.k. "Schwestern-haus" där f.n. 5 systrar och i lärarinna bo. Där finnes ett större samlingsrum, hvarest vi hålla våra gemensamma gudstjänster. Kl. ½8 f.m. hålles tamulisk gudstjänst (på söndagarne förstås) för härvarande tamuler som dels ej äro så många. Kl. 9 f.m. hålles tysk högmässogudstjänst. Ett enkelt altare o katedern insättas vid dessa tillfällen o pryder mycket tilltalande. Sången klingar fulltonig (vi hafva inöfvat äfven fyrstämmiga körer) och hela gud

tjänsten är stor och uppbygglig. Missionärerna turas om att leda den; en skrifven predikan läses.

I går, pingstdagen, var äfven i öfre afseende så härlig. Vi hafva annars haft regnväder här hvarje e.m.; men i går kunde vi sitta ute & beundra uppåt de mäktiga höjder som ligga midt framför oss, skilda från "Svecia" endast genom en djup skogig dal, i hvars botten flyter fram en ström, som brusar så ljufligt i våra öron, som kommit från det torra låglandet. Käthe har tagit sig betydligt under den 1½ vecka, som vi varit här; hon kunde till min stora förundran knoga upp till toppen af den högsta höjden.

I Pudukottah bo vi fortfarande tillsammans med Beckels och hafva gemensamt hushåll. Vaccinen är ett hus af missionen inköpt för B:s räkning (ty vi måste flamma [illegible]

år) men detta hus, som köpts af en infödd, måste helt omändras till sin inredning innan B:s kunna dit inflytta, och förslaget till denna omändring måste först sändas hem till Styrelsen & af den godkännas, innan något kan göras. Därför komma vi nog att bo tillsammans hela detta år, och det kan gått bra ty "sämja ger rum". Jag är glad öfver att i brodr B. hafva funnit en medarbetare, som jag värderar & sympatiserar med. Fru B. var något klen sista tiden före vår hitresa. Hon hade nog också behöft komma hit upp i går det kanske också, men fr. n. är här fullt hus i "Svecia", & vi måste ju passa på en andra gång. Sandagens lämna i början af juni och vi i midten af juni, då skolan åter börjar. Vi "lata oss" ej här. Vi hafva tagit vår Tamul-språklärare med. Han undervisar växelvis fröken Lagergvist,

Käraste lilla mor!

Här har varit stor glädje dessa dagar! Allt har gått så synnerligen väl, kanske t.o.m. något mindre svårt än oftast förut. Och lilla Ester både har varit och är sig lik, som Mor nog kan förstå. En liten rar treflig tös är det ock – liknar mkt Kerstin vid samma ålder säger mamma.

Det har känts oss båda som en stor glädje, att våra små fått riktigt göra sig bekanta med mitt barndomshem och allas vårt kära Iddeboda. Det känns mig vara af en mkt stor betydelse för barnen, att de få lefva in i sina föräldrars kära ungdomsminnen

Jag tror, att de därigenom skola kän-
na sig hafva än säkrare fotfäste i
hemmet, när de skola ut i lifvet.

Men jag känner mig riktigt bekym-
rad för att det skall blifva för mkt
för Mor. Särskildt kan nog Anders
vara tröttande. – Tack för helsningarne
genom Gertrud att jag vore välkommen!
Men blir det icke för mycket för Mor,
i all synnerhet som jag hoppades få
taga Erik med. Det blefve naturligt-
vis högst öfver en dag och två nätter.
Om vi fortfarande få komma, har
jag tänkt det blifva bäst resa här-
ifrån Söndag middag med tåget 2[12]
från Sthlm och återvända Tisdags morgon.
Om jag __icke__ får annat meddelande
reser jag på det sättet.

Det gläder mig riktigt att hafva
lyckats få en karl (Karlman) till
Addebroda, som jag tror skall blifva
alldeles särskildt lämplig. Han är
mkt mångsidig, förefoll till sinnet
anspråkslös, talade om jordbruksfrå-
gor mkt tefligt & förståndigt samt
tycktes taga platsen med uppriktigaste
föresats att ställa sig alla Edra önsk-
ningar till efterrättelse.

Nu till sist hjärtevarmaste helsningar från min Esther och mig
till lilla Moor och alla kära, ej
minst till vara kära små.

Mors tacksamme, tillgifne son
Abel

Tuna d. 12/7 05.

Kristinehamn d. 15/7 1905.

Min älskade Mor!

Nu ville jag blott sända några meddelanden som ett lifstecken från mig. Det förefaller mig så länge sedan jag sist skref, åtminstone till Mor. I lördags hade jag afslutning af ting i Filipstad med pappersluten. Först en kvart öfver 3 på fredagsnatten blef jag färdig med det och så var det att resa 7.15 till Filipstad. Där träffade jag Frits Danielsson och hans fru och syster som bådo mig komma ut till Stopsjön efter tinget slut. Stopsjön ligger 1½ mil utanför staden och Carl Danielsson är nämndeman, och jag hjälpade det efter middagen. Där träffade jag gamle Fru D., bröderna Ernst Frits och Carl, systrarna Stina och Maria, som äro hemma för jämnan, samt Ernsts fru, född Zacharisson. Fyra barnbarn funnos där också. Det var sålunda nästan hela uppsättningen. Om lördag skulle åter staden komma! Dr Zacharisson och hans fru. Då skulle Frits resa för utrymmets skull. Ernst har jag förut ej träffat, åtminstone ej sedan jag var mycket liten. Men den bekantskapen blef snart gjord. "Oss emellan finns väl inga titlar" menade han, så fort vi hälsat på hvarandra. Det var roligt

att språka med honom och särskildt att höra, att han icke hade samma misstroende mot jurister, som eljest måtte vara vanligt bland ingeniörer. Jag har lagt märke till, att det ofta förekommer i kontrakt en bestämmelse om att tvister icke skola hänskjutas till domstol utan under skiljemän. Jag har undrat, om de vänta sig ett riktigare resultat på den vägen. Han sade, att sådan bestämmelse finnes i alla kontrakt om leveranser, han hade sett, men icke för att de väntade någon rättvisa. Tvärtom vore det ytterst sällan som en part, som hade rätt, tillerkändes den till fullo af skiljemän. De brukade af rädsla för obehag gå en medelväg eller om ej af rädsla, så därför att de tänkte, att ingendera har väl fullständigt rätt. Fördelen med att begagna skiljemän var, att saken blef hastigt afgjord, eljest kunde dröja två, tre år för att genomgå alla instanserna.
Roligt var och att höra hans erfarenheter från Amerika. Han menade, att den, som reser till Amerika för att stanna en längre tid, riskerar att sedan inte trifvas någonstans på jordklotet: De längta hem, resa, finna sig väl en tid, men längta tillbaka, resa o. s. v.

Utmärkt ståtliga omgifningar är det omkring Stöpsjön, skogklädda höjder. Frits och jag komme öfverens om att vi skulle resa på velociped ett par dagar genom Fernebo härad, som jag vill se innan jag lämnar Värmland. Det blir väl om måndag och tisdag åtta dar då ta vi tag deltids. Möjligen kommer Ukelund med.

Ernst D. bad mig helsa vördamt till Far och Mor. Man märker ej mycket på honom att han är sjuk, men

Det är väl arbetsförmåga som fattas. Han säger, att han nu finner sig bättre uti att ej just kunna uträtta något, som är något bevändt med. Hälsa varmt till Far, Astrid, Ernst och Gertrud och barnen.
Om lördag blir sångarfest i Arvika. Mors varmt tillgifne Emanuel.

Upsala den 22 dec. 1905.

Kära Maria!

Återkomna till Upsala d. 17 dec. efter vår ovanliga utflykt, kännes det ännu mera tomt i tanken på att Eder gård är utrymd ö andra till en del utflyttade, än det gjorde på förhand. Minnet fortlefver ö vänskapen förgår aldrig, men ändå är det så tomt för känslan. Fann man ej tid eller tillfälle att vända stegen till er, gick dock tanken, ö man visste att när det gällde något, funnos åtminstone en eller annan af familjen B. i gården [illegible] 15, men nu vet man att det är

så att han åter tagit sina anatomiska promenader.

På Rösund voro vi 1 1/2 vecka på hemvägen, hjertligt omhuldade ö der var Edlin med sina 5 barn. Samuel skulle dock rest ned till Lund för inträdesexamen i stora skolan, i början af denna vecka, men har i anledning af der utbrutna typhus-epidemi fått återbud, [illegible] skolorna ej kunna öppnas ännu. De båda minsta, voro oss mera obekanta, den Carin [illegible] så enkel. Hon talade alldeles rent och var mycket behändig, sysselsatte sig sjelf [illegible] förfall praktiskt anlagd som kan behöfvas, för en mor med 4 gossar. Den lille minsta var ovanligt treflig såg glad ö god ut jemnt. Fick sina första tänder när var elfva månaders ålder.

Sam som hoppades på en ledigare sommar än på länge, har varit

jag undan kan få. Jag har en liten förmåga att höra efter, men det kan ju genom Guds godhet yppa sig något lämpligt.

Farväl! Helsa innerligt alla Dina! Vi bo hos [illegible] för [illegible] ock då vi fått [illegible] om [illegible]

Din tillgifna vän C. Olsson.

Ständigt upptagen i S.m genom sin befattning vid Riksdagen så kort par blott varit ledig en 8 dagar vid speciella tillfällen. ö det är nog efterlängtad åt — Stackars Sam, det har nog ej varit så lätt uppgift

för alltid dit med Er deraro.-

Tack för sednast å emottag så hjertlig helsning med anledning af din födelsedag.

Då flyttningen härifrån är undangjord, hoppas jag att I fått fira den med några af barnen åtminstone, i stillhet och kärlek - å att du har några krafter qvar till anordnande af Ert nya hem. -

Till min födelsedagsönskan för ditt kommande år, ingår ock en varm önskan och bön, att Herran må välsigna Eder ingång å utgång eller ock gifva Eder nåd att åfven eder vara många till uppmuntran hjelp under lifvets vexlingar -

men lika mkt tillönskas Ni mera hvila för minskade krafter. -

Maria å jag voro uppe för att höra om någon var i staden då vi foro igenom - men då hade Gustaf å Astrid nyss gått till station och till Gertrud hunno vi ej.

Genom Marias bref till Astrid hörde du att vi funno oss väl på vår okända inackordering å mötte af snälla menniskor. Min mage blef dock litet krånglig af ombytet på diet der hvad det var, hkt förmgades på Rönnål men på det hela voro vi Erika och Edward som hade svår korta första tiden, ganska orkande, blef småningom bättre å är nu bra.

Under vår vistelse på Hafsäter sammanträffade vi med Anna Beckman född Melin som var på besök hos sin unga dotter fru Sorden. Det var kärt se henne och hon bad så mycket helsa till Er -

Ida återkom från sitt hem några dagar förr än vi så nu har vi det bra, men hon är anmäld på sjukhuset och hon efter 1 Sept. i bli upptagen när som helst - men det kan ju å dröja - Alldeles ovisst om hur

K:hamn d. 15/10 05.

Min älskade Mor!

Nu lider det mot slutet här, om något öfver en vecka är jag klar att resa. Det blir så nära som möjligt en vistelse här om fyra år, ty den 28 okt. 1901 kom jag hit. Det är icke utan sitt vemod att lämna Kristinehamn, ty jag kan ej fritaga mig från att hafva försummat mycket. Men det är nu icke meningen, att man skall se tillbaka för mycket med förebrående tankar. Säkerligen har detta varit ovanligt lämplig plats för mig, och har jag därför anledning att vara mycket tacksam. Därtill kommer, att jag lyckligen har kommit igenom åtskilliga svårigheter och haft ett godt umgänge.

Jag måste tala om något som gladde mig. Nyss kom vår skrifvare Olsson hit, och han språkade därvid några ord och talade om min resa. "Ja, det är nog ingen som sörjer så mycket som "Pelle på Åsen" (redaktör för en radikal tidning här) Jaså?" undrade jag. "Ja han tycker mycket om Notarien i synnerhet sen han träffat advokatfiskalen, har han fäst sig ännu mer vid Notarien, säger han, och han skulle så gärna vilja ha ett samtal mellan fyra ögon med Notarien och undrade om han vågade bjuda Notarien på kaffe och om N. dricker kaffe etc." Det där var nu ganska oväntadt för mig, ty Pelle på Åsen har jag ej haft så myc-

het att göra med. Han har varit inne å kontoret i ärenden ibland och sitter och hör på vid tingena för tidningens skull. Advokatfiskalen är Ericson i Jönköping, som han för en tid sedan träffade i Jönköping, och ~~han~~ (E.) skickade då helsningar till mig, sedan han noga utfrågat Pelle på Åsen, hvem jag hade det. — Emellertid, när man ibland kan vara frestad att tycka att man icke lämnat några egentliga spår efter sig är det glädjande att veta att en eller annan har någon tillgifvenhet för en. Hvad man ändå har behof af att andra — ej blott bemöta en vänligt — utan känna någon tillgifvenhet för en, så att man ej är glömd så fort som man är rest.

Förra söndagen var här skördefest i kyrkan. Det var Fru O. som satte i gång med det. Altaret dekorerades med höstlöf och blommor ett par stora hafre~~kärfvar~~ skylar stodo som pendanter å ömse sidor därom, pelarne voro också klädda med grönt och likaså predikstolen ideligt vackert. Det gjordes allt efter högmessans slut. På min lott hade jag att sätta upp hafreskylarne. Jag knegade fram med ett par stora säckar med hafrekärfvar, som en kyrkovärd hade foslat till kyrkan och satt i förstugan. Men när jag så började med uppsättningen, så befanns det något svårt för en jurist att placera kärfvarne, som de skulle vara. Men länge hade jag ej hållit på, förrän jag, när jag tittade nedåt kyr-

han fick se ett vänligt och välbekant ansigte. Det var Nämndemannen Johansson i Långsund, som kom alldeles som efterskickad, och han var naturligtvis en som kunde göra det bra. "Aldrig har jag förut suesat i en kyrka," tyckte han och gjorde det utmärkt bra. Vi ställde upp suesarne i ett par karmstolar, så de kommo högre upp, och med svårighet fingo vi dem att stå där. Det var det bästa af dekoreringen tyckte jag. När Johansson gjort hvad han skulle, var det lagom för honom att gå och äta middag hos en bekant. Det var en händelse, att han kom hit i kyrkan då. Han hade dagen förut varit på en auktion på landbygden och sålt sina barns fastighet till en Kristinehamnsbo, som han sedan följde med. Eljest vet Astrid hvar han bor, ty hon träffade honom.

d. 16/10. Fru O. har bedt mig framföra sin "ödmjuka helsning" till mor och "hjärtliga" till Astrid. Tacka Astrid från mig för välkommet bref! Och hälsa alla hemmavarande hjärtligt. Om jag skickar litet "flyttsaker" på förhand så afhämtas det väl utan dröjsmål och ställes upp i mitt rum utan att uppackas. En korgstol särskildt kan möjligen taga skada i magasin. Jag skall försöka att skicka litet på förhand så slipper jag sedan vänta på dem. Det är en korgstol, en skrifstol, en roterande bokhylla och två bokkârar och en låda till kanske.

Mors innerligt tillgifne
Emanuel

Addebada d: 26 Juli 1906 -

Kära Maria!

Gud har åter visat oss att Han är långt öfver våra tankar och vägar, då de ånyo korsats och vi genom Hans skickelse ej mera fingo mötas här.

Mäktigt och underbart är Hans råd o allt för Han väl igenom, om vi ej kunna fatta vägen, ifall Paul nu skulle sluta sina dagar fr: alla de många o barn o Henrika öfverlefva honom — samt den förskande o gemtrilliga Wendla, som syntes så behöflig för man barn o barnbarn, plötsligt kallas härifrån - Allt är väl ämnadt till altgifvenhet och vårdnad. —

Innan jag nu lemnar ert kära hem, som så lång tid delat af sitt goda åt oss, får jag på det innerligaste tacka

Gustaf 6.15

dig Axel för all godhet, kärlek och omsorg om oss och varit välbefinnande och stärkande på alla sätt, från det minsta till det största.

Jag försäkrar mig att tillfredsställelsen

att kunna göra oss denna lättnad
och glädje är ersättning nog för er,
men när Edvard ifrågasatte till mot
mig, att vi skulle fått vara ensamma
därute, som förra året, har jag ej
något kommit fram med detta*
förslag, utan känt mig mera manad
att blott tacka.

Nu vet jag huru Stadsbacka ser ut
och kan med er vandra där hur-
liga skog. sjö och stränder med sina
branter, dess kossor, höns åt alla
kanter, och kan tänka mig dig
midt ibland dem.

Tack nu för hvila både inre och
yttre i all ömhet - tack till er
alla båda med önskan att Gud
må föra oss fram till det rätta
målet.

Tacksamma o tillgifna
vännen L. Claeson

Käre Broder!

Min mening och önskan var att i dag, såsom för så många ggr här förr, personligen skaka hand med och uppsöka dig, men mina vattenskor — der äro reumatiska lika stränga som dina — har med anledning af kyla och liten hosta förbjudit det.

Derföre blir det med pennan ett hjertetack för tiden, som gått, och varma välönskningar för den, som ännu förestår, dock ej blott med pennan, båda sändas de egentligen uppåt till all Barmhertighets Fader för att göras med den omvägen uppsöka dig.

Herren välsigne och bevare dig!

Vännen

Edv. Glason

Att de mina äro med mig behöfver icke egentligen ej sägas.

En liten bok med from naturpoesi, som närmt mig och som jag tycker passande för Addaboden och dess Bibliothek, medsändes. Helsningar till de dina.

mot i somras. Skalan gör sin jämna gång, är jag tror, åt tå-skidt gerinne tripas, tre dömd.

Maria hade haft riktigt godt af sin resa. Och alltmest af trefnad hade verkat upp-kryande — fast hon tyckte, att Stock-holm tog mycket på förtätt afsnings-apparaterna.

Hon ber om så mycket om helsning till Tante och Fröken Astrid — och till alla, till hela familjen. Själf har jag tänkt att upp-vakta med några rader Mas. Emanuel och de "utflugna" barnen.

Än en gång: innerligt tack! Jag kan inte riktigt "formulera" det, hvarom man trakade ifrån hyr-kvarteret. Men jag hoppas att Tante förstod det ändå!

Med tillönskan om välsignelse
Tantes tillgifne
J. A. Ekelund.

Carlstad 30.10.08.

Kära Tante!

Nu ville jag på det aller-hjärtligaste tacka för all den kärlek och omvårdnad jag rönt i det kära hemmet vid Birger Jarlsgatan. Det har för mig varit icke blott, hvad den utvärtes människan af stor och jag tror riktigt hälsobringande betydelse, utan det har framför allt varit af värde för mig i oo

djupare afseende att hafva ett "hem" att komma till. Icke minst detta har gjort, att jag nu kan se tillbaka på mötestiden med glädje – under det jag reste upp med mycket missmod.

Till Farbror ber jag få framföra min varma tacksamma helsning. Det är så kärt att få erfara hans vänlighet mot mig. Gud välsigne den kära Farbror!

Måtte så mycket till Adèle[?], som så afsträckt ändå in i det sista tänkte på min "vitfärd", att följde mig ändå ända bit till Karlstads lekskapsgård med sina gåfvor. – Det är mig omöjligt att med afseende på biljetten få gå "vitt på mig". Jag finner henne fullständigt omutgänglig. Man kommer visst aldrig någon väg med henne, må hon inte vilja. Jag har snart upphört att försöka åfvo henne. –

Vid hemkomsten möttes jag vid stationen af Maria och de tvenne barnen. Sedan har jag ju haft tillfälle att bli litet mera hemma i det stora huset. Här blir nog trefligt. Ack det är trefligare[?] hälsosamt i det gamla huset med dess stora luftiga rum. Barnen förefalla ju delvis vara bleka – efter sommarens vistelse; men tro man att de må ett till bestånd, men det är ju egentlig